

DRAUGAS

THE LITHUANIAN WORLD-WIDE DAILY

TREČIADIENIS – WEDNESDAY, SAUSIO – JANUARY 19, 2011 • Vol. CII Nr. 12

Kaina 75 c.

Sausio 13-oji prisiminta Lemonte

Čikaga, sausio 17 d. („Draugo“ info) – 2011 m. sausio 16 d. Lemonte, Pasaulio lietuvių centro didžiojoje salėje, vyko Sausio 13-tosios įvykių paminėjimas, kurį ruošė Amerikos lietuvių taryba ir JAV LB Lemonto apylinkė. Minėjime dalyvavo šių skaudžių įvykių dalyvis, Riterio kryžiaus kavalierius, apdovanotas Lietuvos Vyčio Kryžiaus ordinu, kapitonas Andrius Linas Eiva iš Washington, DC. Susirinkusieji galėjo pasiklausyti kapitono A. Eivos pasakojimo apie Sausio 13-osios nakties įvykius ir pasiruošimą saugoti Lietuvos Seimo rūmus. **Jono Kuprio** nuotr.

PERIODICALS

NEWSPAPER - DO NOT DELAY - Date Mailed 01-18-11

Išvykusiųjų balsai nepageidaujami

Vilnius, sausio 17 d. (DELFI.lt) – Artėjant savivaldybių tarybų rinkimams išvykusieji iš Lietuvos vis aktyviau domisi, kaip galėtų balsuoti už vieną ar kitą kandidatą. Tačiau įstatymas, kuriuo būtų įteisinta Konstitucijoje numatyta piliečių teisė rinkti vietos valdžią, įstrigo Seime.

Vyriausiosios rinkimų komisijos (VRK) pirmininkas Zenonas Vaigauskas patvirtino, kad vis daugiau

užsienyje gyvenančių lietuvių domisi galimybe pareikšti valią savivaldos rinkimuose. „Tačiau Lietuvos ambasadoje balsavimas nerengiamas, nes nepavyktų užtikrinti balsavusiųjų slaptumo. Rinkimų į Seimą metu visi esantieji užsienyje priskiriami Vilniaus Naujamiesčio apygardai ir gali balsuoti ambasadoje, todėl nustatyti, kas už ką balsavo, neįmanoma. Tačiau, palaikant partijas ar pavienius

kandidatus į savivaldybių tarybas konkrečiame mieste, būtų nesunku nustatyti, kas už ką pasisakė“, – tikino Z. Vaigauskas. „Kol nėra numatytos tvarkos, kaip rengti balsavimą, ir nėra parengto atitinkamo įstatymo, tokios galimybės išvykusiesiems negalime suteikti“, – sakė VRK pirmininkas. Jo teigimu, įteisinti balsavimą užsienyje bandyta ne sykį, tačiau Seimo nariai balsų dauguma įstaty-

mo projektui nepritarė. Vis dėlto, Z. Vaigausko nuomone, yra būdų užtikrinti užsienyje esančių rinkėjų slaptumą. Jei išvykusiesiems būtų leista balsuoti, jie turėtų atvykti į ambasadą, patvirtinti ketinimą dalyvauti rinkimuose ir gauti specialų kodą prisijungti prie interneto. Rinkimų dieną Lietuvos pilietis galėtų atiduoti balsą internetu iš bet kurios vietos.

Aptarti užsienio ir vidaus politikos įvykiai

Vilnius, sausio 17 d. (President.lt) – Respublikos prezidentė Dalia Grybauskaitė priėmė Lietuvoje reziduojančius ir Lietuvai akredituotus užsienio šalių ambasadorius. Kasmetiniame tradiciniame susitikime valstybės vadovė aptarė Lietuvos vidaus politinę padėtį ir užsienio politikos įvykius.

Šalies vadovė pabrėžė, jog svarbiausios Lietuvos užsienio politikos kryptys yra gilesnė europinė integracija, geresnis bendradarbiavimas Europos Sąjungoje ir NATO, geri ir konstruktyvūs santykiai su kaimyninėmis šalimis.

„Šiais metais Lietuvos užsienio politikos darbotvarkėje svarbią vietą užims pirmininkavimas Europos saugumo ir bendradarbiavimo organizacijai. Mes jį grindžiame tęstinumu, atvirumu ir skaidrumo principais siekiant pažangos įšaldytų konfliktų, ginklų kontrolės, atsako į naujas grėsmes, žmogaus teisių, žiniasklaidos laisvės ir demokratinių rinkimų srityse“, – sakė prezidentė Dalia Grybauskaitė.

Šalies vadovė susitiko su Lietuvoje JAV ambasadore Anna E. Derse.

Dž. G. Barysaitės nuotr.

Šiame numeryje:

- Skautybės kelias. Lietuvių skautų sąjungos archyve-muziejuje (p. 2)
- Ar šalių kaimynystė be-liko simbolinis dalykas? (p. 3, 9)
- A. Vitkaus skiltis (p. 3)
- Nuomonė. Valstybės pradžia ir pabaiga (p. 4, 8)
- Kino lauke – ir pėstininkas, ir generolas (p. 5, 9)
- „Ambersail“ (65) (p. 9)
- Pas Cicero lietuvių (p. 10)
- Kalėdų šventė „Žiburėlyje“ (p. 8)

Valiutų santykis

1 USD — 2.59 LT
1 EUR — 3.45 LT

DRAUGAS

4545 WEST 63rd STREET • CHICAGO, ILLINOIS 60629
TEL.: 773-585-9500 • FAX: 773-585-8284 • WWW.DRAUGAS.ORG

Redakcijos žodis

Jau nekyla jokių abejonių dėl Lietuvoje susikūrusio naujos šeimos modelio, kai vienas arba abu tėvai laikinai gyvena užsienyje, o jų vaikai, likę gyventi gimtinėje, dažnai įgyja našlaičio sindromą. Tokias šeimas psichologai pavadino atotolio šeimomis. Apie jas jau buvo kalbama prieš porą metų Pasaulio lietuvių centre (Lemont, IL) vykusiamame Mokslo ir kūrybos simpoziume. Šiandien apie atotolio šeimas žinome dar daugiau. Pasak Vilniaus miesto savivaldybės Vaiko teisių apsaugos skyriaus, bene 90 proc. į užsienį vykstančių lietuvių savo vaikus palieka prižiūrėti seneliams. Žiūrint iš psichologinio taško, doc. dr. Tomo Butvilo nuomone, vaikai tėvų skyrybas ir išvykimą išgyvena sunkiau nei jų mirtį, todėl dauguma tokių vaikų jaučiasi esą našlaičiai. Tad kalbėdami apie naująją lietuvių kartą, vertėtų atkreipti ypatingą dėmesį ir į šį reiškinį.

Vyr. redaktorė Dalia Cidzikaitė

DRAUGAS

(USPS-161000)

THE LITHUANIAN WORLD WIDE DAILY

Published daily except Sundays and Mondays, legal Holidays, the Tuesdays following Monday observance of legal Holidays as well as Dec. 26th and Jan. 2nd by the Lithuanian Catholic Press Society, 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629-5589. Tel.: 773-585-9500.

Periodical class postage paid at Chicago, IL and additional mailing offices.

Subscription Rates: \$150.00.

Postmaster: Send address changes to Draugas – 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629-5589.

Mąžindami pašto išlaidas, pakvitavimų už prenumeratą nesiuočiame. Prie pavardės ir adreso, siųsdami laikraštį pažymime, iki kada prenumerata galioja.

Draugo prenumerata yra mokama iš anksto.

GARBĖS PRENUMERATA
(metams kasdiena, paskelbta)
\$250.00 JAV

Metams \$150.00 • 1/2 metų \$80.00 • 3 mėn. \$57.00
Pirma klase: kasdien \$340.00 • visos savaitės \$240.00

Kanadoje (USD)

Metams \$390.00 • 1/2 metų \$210.00
• 3 mėn. \$110.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis
Oro paštu

Metams \$615.00 • 1/2 metų \$315.00
Į Lietuvą reguliariu paštu
Metams \$120.00 • 1/2 metų \$66.00

TIK ŠEŠTADIENIO LAIDA:
JAV

Metams \$95.00 • 1/2 metų \$70.00
• 3 mėn. \$48.00

Kanadoje (USD)

Metams \$150.00 • 1/2 metų \$120.00
• 3 mėn. \$75.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis
Oro paštu

Metams \$220.00 • 1/2 metų \$120.00
Į Lietuvą reguliariu paštu
Metams \$70.00

Vyriausioji redaktorė – Dalia Cidzikaitė
redakcija@draugas.org

Kultūrinio šeštadienio priedo redaktorė –
Renata Šerelytė

rainbow.vilnius@gmail.com

Moderatorius – kun. Viktoras Rimšelis

- Administracija dirba kasdien, nuo 8:30 iki 4:30, šeštadieniais nedirba.
- Redakcija dirba kasdien, nuo 7:00 iki 3:00, šeštadieniais nedirba.
- Redakcija už skelbimų turinį neatsako. Skelbimų kainos atsiunčiamos, gavus prašymą, ką nors skelbti.
- Redakcija straipsnius tašo savo nuožiūra. Nenaudotų straipsnių nesaugo. Siunčiant prašome pasiilkti kopiją.

El-paštas:

rastine@draugas.org
skelbimai@draugas.org
administracija@draugas.org

SKAUTYBĖS KELIAS

Redaktorė Aušra Jasaitytė-Petry
8830 Magnolia Court
Orland Park, IL 60462

El. paštas: ausra67@sbcglobal.net

Lietuvių skautų sąjungos archyve–muziejuje

Keli geranoriškai nusiteikę skautai/filisteriai reguliariai renkasi Lietuvių skautų sąjungos (LSS) archyvo-muziejaus patalpose Pasaulio lietuvių centre (Lemont, IL). Jie tvarko ir kataloguoja LSS veiklos istorinę medžiagą: dokumentus, buvusių vadovų asmeninius archyvus, skautiškas knygas, periodinę spaudą. Šis darbas buvo pradėtas 1980 metais Jaunimo centre (Chicago, IL). Kadangi gaunami medžiagai kataloguoti reikėjo daugiau vietos, 1991 metais archyvas-muziejus buvo perkeltas į Pasaulio lietuvių centrą. Su dideliu pasiaukojimu, kol Aukščiausias nepasikvietė pas save, archyvą tvarkė v.s. fil. Sigitas Miknaitis. Dabar jau treji metai tą darbą tęsia Gediminas Deveikis ir jo bendraminčiai. Juos neseniai aplankiau ir užkalbinau.

– Broli Gediminai, dažnai Jus ir Jūsų bendradarbius tenka suklikti Pasaulio lietuvių centre, skubančius į LSS archyvo-muziejaus patalpas. Supažindinkite su savo bendradarbiais.

Gediminas: LSS archyvo įkūrėjai, jau dabar išėję Amžinybėn, buvo v.s. Jonas Paronis, j.v.s. Antanas Levanas ir v.s. Sigitas Miknaitis. Šiuo metu archyve darbuojamės sk.v. fil. Šarūnas Rimas, sk. v. fil. Rimantas Penčyla, v.s. Romas Puodžiūnas ir v.s. Gediminas Deveikis. Patarimais, darbu ir technika talkina v.s. Romas Fabijonas.

– Apsilankius archyve-muziejuje nuostabą kelia iki šiol surinktos skautiškos medžiagos gausa: lentynose tvarkingai sužymėtose dėžėse laikomi LSS Tarybos-pirmijos dokumentai, skautiška periodinė spauda, knygos, nuotraukų albumai, filmai, videojuostos, dainų įrašai ir t. t. Aprašyti išpūdingai įrengtą muziejaus kambarį su paveikslais, medžio drožiniais, ženklais, gairėmis, skautininkų prisiminimų palikimais reikėtų atskiros ilgo straipsnio. Ko laukia palei kambario sieną sukrautos didelės dėžės?

Meniška išdrožinėty medžio dirbinių rinkinys LSS archyvo-muziejaus kambarje.

Straipsnio autorės nuotr.

patalpų nuomai. Šiuo metu mūsų patalpos nuoma pabrango net 50 proc. Dėkojame Lietuvių skautų fondui, kuris mus remia, nes jokių kitų pajamų mes neturime.

– Įdomu, kas šiuo metu naudojasi archyve-muziejuje sukaupta skautiška medžiaga?

Gediminas: Archyvu-muzieju mi kol kas naudojamas nelabai dažnai. Turėjome svečių iš Lietuvos, kuris praleido keletą mėnesių ieškodamas žinių ir informacijos. Taip pat ir iš Amerikos buvo keletas, praleidusių čia keletą dienų. Daugiausia tai skautiškų vienetų vadovai, kurie ieško papildomos informacijos apie savo veiklą, stovyklas, programas, užsiėmus. Archyvinė medžiaga kartais

LSS archyvą-muziejų tvarko ir kataloguoja (iš k. į d.) sk. v. fil. Šarūnas Rimas, v.s. Romas Puodžiūnas, v.s. Gediminas Deveikis (vadovas) ir sk. v. fil. Rimantas Pečyla.

ninkų, baigę skautininkavimo amžių, atsiunčia savo raštus, nuotraukas, prisiminimus. Turime 100 dėžių, kurios yra sukataloguotos. Dar yra 20–30 dėžių, kurios laukia savo eilės.

– Kokie didžiausi rūpesčiai ir užsimojimai laukia artimiausioje ateityje?

Šarūnas ir Rimantas: Jų turime apščiai. Archyvui augant ir plečiantis, pradedame pritrūkti vietos. Kadangi nieko neišmetame, surinktą medžiagą būtina kompiuterizuoti. Mums labai reikia geros, taip vadinamos „soft wear“ programos. Ieškome gerų patarėjų, kaip archyvinę medžiagą sutvarkyti, kad ji galėtų būti prieinama visiems ir visur, kur jie begyventų, fiziškai neatsilankius pačiame muziejuje. Turint kompiuterizuotą programą, užsienio lietuvių skautavimo istorija niekada neprazūtų laiko tėkmėje.

Gediminas: Didžiausias LSS archyvo užmojis yra įsigyti tinkamą elektroninę programą, o didžiausias rūpestis – tai lėšos. Ieškome mecenatų ne tik kompiuterizavimui, bet ir

Buvusių skautų vadovų ir skautų palikimai LSS archyve-muziejuje.

naudojama mokslo reikalamas.

– Ar turite kokių nors pageidavimų skautiškiems vienetams ar pavieniams asmenims, kurie ruošiasi jums atsiųsti savo archyvinę medžiagą?

Romas: Norėtumėme paskatinti skautų vienetus ir vadovus (buvusius ir esamus) peržiūrėti ir patikrinti, ar visi dokumentai, skautiški darbai, fotografijos turi užrašytus metus, vietas ir dalyvius. Dažnai randame asmeninių, šeimos arba kitų organizacijų ar renginių nuotraukų, kurios nieko bendro neturi su skautybe ir jos veikla. Gauname daug nuotraukų be jokios datos, pavardžių ar įvykių aprašymų. Muziejui – tai bevertė informacija. Labai gaila, bet be tų žinių daug fotografijų yra netinkamos. Būtų gerai iš anksto susisiekti su Archyvo administracija ir pasitarti apie siunčiamą medžiagą, nes antri egzemplioriai užima brangią vietą, kurios daug turime. LSS archyvo-muziejaus adresas yra: 14911 127th Street, Lemont, IL 60439.

Kalbėjosi
v.s. fil. Ritonė Rudaitienė

AR ŠALIŲ KAIMYNYSTĖ BELIKO SIMBOLINIS DALYKAS?

Naujienu agentūros „Elta“ konferencijų salėje įvyko diskusija „Kokie yra Lietuvos užsienio politikos svarbiausi tikslai?“

Pasaulio geopolitiniame žemėlapyje geros kaimynystės politika beliko tik simbolinis dalykas. Lietuvos užsienio politikoje susikūrė nuostata, jog jeigu teigiamai žiūri į partnerystę su Maskva, esi priskiriamas kairiesiems, o jei kalbi apie santykius su Vakarais – dešinysis. Siūloma tokio skirstymo netaikyti ir Lietuvai būti labiau pragmatiškesne užsienio politikos atžvilgiu.

Pasak Nepriklausomybės akto signataro Rolando Paulausko, užsienio politiką, kaip ir viską gyvenime, reikia vertinti racionaliai, realiai, turi būti ginami tautos, o ne, kaip dažnai siūlo liberalai, asmens interesai. Paulauskas teigė per visą Lietuvos nepriklausomybės laikotarpį pasigedęs kryptingų šalies užsienio politikos gairių. Esą su Lietuvos įstojimu į Europos Sąjungą ir NATO pasibaigė Lietuvos užsienio politikos siekiai. R. Paulauskas kėlė klausimą, kas apskritai nusprendžia, kokia turėtų būti užsienio politika.

„Jeigu žiūrėtume, kaip gyvenome šiuos dvidešimt metų, tai peršasi toks palyginimas, jog mes, kaip tauta ir visuomenė, kaip valstybė, siekėme, kad mus įvaikintų Vakarai. Pasaulį paskirstėme į gerus ir blogus, vyraujanti tautoje emocija buvo, kad Rytuose yra blogis, o Vakaruose – gėris ir mes prašėmės įvaikinami to gėrio. Problema ta, kad mes, kaip tas vaikas, galų gale įvaikinti, pamatėme, kad tėvas su motina irgi pykstasi ir jų jokio bendro siekio irgi nėra“, – sausio 17 d. naujienu agentūros „Elta“ konferencijų salėje surengtoje diskusijoje „Kokie yra Lietuvos užsienio politikos svarbiausi tikslai?“ kalbėjo Paulauskas. Pašnekovas patikslino, kad tarp Jungtinių Amerikos Valstijų ir Vakarų Europos egzistuoja pamatiniai interesų skirtumai. Tokie patys skirtumai yra ir skirtinguose Senojo žemyno regionuose. Tai atsispindi ir Lietuvos užsienio politikoje.

Europarlamentaras Viktor Uspaskich, kalbėdamas apie Lietuvos užsienio politiką, sakė, kad ji turi būti pragmatiška bei kurti gėrį. Jokiu būdu užsienio politika negali būti kuriama demokratijos, laisvės sąskaita. Diplomatiija, anot V. Uspaskich, turi būti palaikoma per gerus santykius su žmonėmis, asmenybei atstovaujant savo šaliai. „Kurti gerus santykius su kaimynais privalome. Dar geriau, jeigu tie geri santykiai nešų ir naudą“, – kalbėjo Darbo partijos vadovas.

Detaliau kalbėdamas apie santykius su kaimynais, Uspaskich pateikė Baltarusijos pavyzdį. Prisiminęs gruodį vykusius Baltarusijos prezidento rinkimus jis teigė nežinąs, kaip Europos Parlamente balsuos dėl rezoliucijos, kurioje smerkiama padėtis šioje šalyje. Europarlamentaras kėlė klausimus, kam Aleksandr Lukašenka buvo reikalingos riaušės ir neramumai po rinkimų, kodėl Baltarusijos opozicija yra išsibarsčiusi. Tame jis išvelgė provokacijas iš išorės.

„Lietuva nuo Dievo turi Baltarusijos, Lenkijos, Kaliningrado srities kaimynus. Prancūzija mūsų kaimyne nebus. Ir kokia bebūtų santvarka toje valstybėje, aišku, daugiau turi spręsti ne Briuselis, Strasbūras, Washington, o pati valstybė ir jos žmonės. Mums

reikia žiūrėti, kokia mums nauda. Jeigu turėsime gerus santykius, ar ekonomiškai mums tai naudinga, ar Lietuvos žmonės iš to gyvens geriau ir, pabrėžiu, tai neturi būti demokratijos sąskaita. Jeigu tie santykiai mums neš antidemokratinį veiksmą, aišku, mums nereikia tokių santykių. Jeigu tie santykiai silpnins mūsų saugumą, tai to irgi neturime toleruoti. Jeigu tie santykiai neš ekonominę gerovę, santykius reikia vystyti“, – tęsė Darbo partijos vadovas. Tiesa, jis nuogaštavo, kad Baltijos regionas, nors visos trys šalys yra kaimynės, susiskaldė. Į šią pusę santykių jau nebeišplėtosi, taigi reikia atsigręžti į kitas artimiausias kaimynes.

Lietuvos liaudies partijos pirmininkė Kazimira Prunskienė, kurios partija dažnai vadinama prorusiška, sakė, kad ji ir nesistengia kategoriškai paneigti tokio palyginimo, nes taip būtų paniekinama svarbi kaimynė – Rusija. Profesorės vertinimu, užsienio politika turi tarnauti nacionaliniams interesams. Lietuvos užsienio politikos svarbiausiais tikslais ekspremjerė įvardino transatlantinį bendradarbiavimą, narystę NATO ir ES bei gerą kaimynystę. Pirmoji dalis, anot Prunskienės, jau įgyvendinta, tik Lietuva, įsijungdama į abi šias sistemas, turėjo „inėsti daugiau proeuropietiško akcento“.

„Gera kaimynystė, jeigu tos geros kaimynystės neįgyvendini aktyvia partnerystėje, abipusiai naudinga bendradarbiavimu tarp Lietuvos ir Rusijos, Lietuvos ir Baltarusijos, Lietuvos ir Lenkijos, mano įsitikinimu, yra lėkštas, neturi svorio, simbolinis dalykas. Tai labai svarbu. Gyventi taikoje ir naudingoje partnerystėje – taip formuluoju geros kaimynystės brandesnę formulę“, – dėstė Lietuvos liaudies partijos pirmininkė ir pridūrė, kad dabartinėje užsienio politikoje matanti daug demagogijos, politikavimo ir mažai išminties, toliaregiškumo bei nacionalinių interesų paisymo.

Diskusijoje dalyvavęs Lietuvos jaunųjų socialdemokratų vadovas Juras Požela, paklaustas, kokią mato Lietuvos užsienio politikos perspektyvą, sakė, kad ne kaimynai yra diskusijų klausimas. Anot politiko, pagrindinė problema yra ta, kad paprasti žmonės ir politikai skirtingai mato diplomatiiją. „Pasižiūrėkite į eilinius mūsų žmones. Tas pats jų bendradarbiavimas, prekyba, mainai, apsilankymai, turizmas, eksportas su kaimyninėmis šalimis – Rusija, Baltarusija. Jie dirba, ten randa savo partnerius, džiaugiasi ten būdami. Tuo tarpu mūsų užsienio politikos strategai kartais padaro pernelyg sudėtingus tuos užsienio politikos tikslus, strategijas“, – sakė Požela.

Jis siūlė į užsienio politiką žiūrėti neatsietai nuo vidaus politikos, nacionalinių interesų. Jaunasis socialdemokratas teigė užsienio politikoje išvelgiant bandymą turėti vienintelę tiesą. Užsienio politikos strategijos formavimą siūlė atiduoti ne tik į politinio elito rankas. Prie to, anot Poželos, turėtų aktyviai prisidėti ir visuomenė, nes šia tema plačių visuomenės diskusijų labai trūks-ta.

Nukelta į 9 psl.

ALEKSAS VITKUS

Ar vien Sąjūdis prikėlė Lietuvą?

2010 metų lapkričio 28 d. tuojau po 11 val. šv. Mišių Lemont Pasaulio lietuvių centro Dailės muziejuje palyginti nedidelis būrelis žmonių susirinko susipažinti su vasarą Lietuvoje išleista nauja Broniaus Nainio knyga „Lietuvos laisvinimo keliu“. Rašau – „nedidelis“ būrelis, nes manau, kad popietės rengėjai – JAV LB Lemonto apylinkės valdyba – tikrai turėjo pagrindo sulaukti gausios skaičiaus dalyvių. Turbūt gana vėlyvas pranešimas spaudoje apie knygos sutiktuves buvo to priežastis.

Popietę trumpu žodžiu atidarė Lemonto apylinkės valdybos pirmininkė Birutė Kairienė, pakvietusi buvusį pirmininką Rimantą Dirvonį vadovauti susirinkimui. Su pristatoma knyga klausytojus turėjo supažindinti net trys kalbėtojai: Aleksas Vitkus, Pranas Jurkus ir Giedrė Braun. Tik vėliau visi sužinojo, kad tik kelios dienos prieš šią popietę knygos autorius atšventė savo 90-metį. Tai labai jautriai Audronė V. Škiudaitė „Draugo“ 2010 m. gruodžio 4 d. laidoje paminėjo keliomis Nainio šeimos ir veiklos nuotraukomis iliustruotame straipsnyje „Lietuva yra jo širdis ir siela“.

Nors ir žinodamas, kad salėje turbūt nebuvo žmonių, kurie Nainio nepažintų ar nežinotų jo ilgą bendruomenišką veiklos metų, pirmasis kalbėtojas Aleksas Vitkus, ilgametis Nainio LB darbų talkininkas, trumpai apibūdino jo bendruomeninę veiklą. „Nainys, galima sakyti, ir įvedė JAV lietuvių bendruomenę į tikrąją Lietuvos laisvinimo darbą, aprašytą toje stambioje, daugiau negu 500 puslapių knygoje“, – kalbėjo Vitkus.

Nainys net 23 metus redagavo pagrindinį užsienio lietuvių žurnalą „Pasaulio lietuvis“. Jo straipsniai ne kartą pasirodydavo ir „Drauge“, „Dirvoje“ ir kituose išeivijos, taip pat ir Lietuvos laikraščiuose ir žurnaluose. Šiuo metu jis yra nuolatinis savaitraščio „Amerikos lietuvis“ apžvalgininkas.

JAV LB 50-ties metų veiklos jubiliejaus minėjime Nainys pasakė kalbą, kurioje jis klausė: „Kur gauti paramos išleisti jo planuojamai platesnei knygai apie LB Lietuvos laisvinimo veiklą, kritiškai aptartą gausiuose ‘Pasaulio lietuvių’ žurnalo įžanginiuose?“ Jo keli prašymai į Lietuvių Fondą gauti lėšų tokiai knygai išleisti ten nerado atgarsio. Nekritikuojant LF Pelno skirstymo komisijos, reikia pabrėžti, kad Nainys, daug metų kaupęs tą medžiagą, būdamas atkaklus, kietas ir bekompromisinis Lietuvos patriotas, nebijantis pasakyti savo nuomonę, nors ji kartais būtų ir nepopuliari, nepasidavė ir išleido knygą savo lėšomis.

Knyga sudaryta pagal kalendorinę įvykių eigą iš Pasaulio Lietuvių Bendruomenės visuomeninę ir politinę veiklą aprašančių straipsnių, daugiausia Nainio rašytų vedamųjų, skelbtų PLB žurnale „Pasaulio lietuvis“. Juose ir atsispindi PLB valdybos bei jos talkininkų, ypač JAV, Kanados ir Australijos Lietuvių Bendruomenių, kaip veikliausių veiksmių Lietuvos laisvinimo srityje, darbai. Autorius labai vaizdžiai, net intriguojančiai aprašo įvairių LB grupių veiklą Lietuvos laisvinimo darbo kelyje, nevengdamas paplakti ir tuos, kurie, jo nuomone, tam darbui trukdė. Nainio stilius yra gyvas ir patraukiantis skaitytojo dėmesį.

Sužinojus, kad JAV Valstybės departamentas vienu metu ketino pripažinti Baltijos valstybių aneksijas, tūkstančiai laiškų ir telegramų užvertė Baltuosius rūmus. Netrukus Valstybės departamentas LB atstovams pranešė, jog nors ateinančioje Europos saugumo konferencijoje Amerika ir toliau tęs Baltijos valstybių okupacijos nepripažinimo politiką, tačiau ji nėra įsipareigojusi ką nors konkretaus daryti Baltijos kraštams išlaisvinti.

Ilgainiui LB vadovybė suprato, kad tikėtis realios pagalbos iš JAV ar kitų Vakarų valstybių nėra tikslu, todėl jau gana anksti ji savo veiklos svorio centrą perkėlė į rūpestį, kaip apsaugoti okupuotą tautą nuo surusavimo, ypač kai išeiviją pasiekiančios žinios aiškiai rodė, jog okupuotų lietuvių tautinio atgimimo aistra vis labiau stiprėjo. Autorius plačiai aprašo ir paskutiniųjų okupacijos metų įvykius, privedusius prie Lietuvos nepriklausomybės atkūrimo 1990 m. kovo 11 d.

Antrasis kalbėtojas Pranas Jurkus, žymus kitų lietuviškų organizacijų veikėjas, Nainio knygą irgi teigiamai įvertinęs, rado joje ir trūkumų, paminėdamas, kad, jo nuomone, knygoje VLIK'o ir ALT'os politinė veikla buvo gal kiek sumenkinta. Jurkui visa lietuviška veikla atrodė kaip plati vaivorykštė, kurioje, be PLB, turėjo daugiau vietos atrasti ir LR diplomatinės tarnybos, VLIK'o, ALT'os ir kitų politinių junginių dedamos Lietuvos laisvinimo pastangos. Jurkus, tai pavadinęs „objektyvumo deficitu“, pabrėžė, kad knygos vertė nuo to nenukentėjo. Buvo malonu jį girdėti, sakant, kad ši knyga jau randa kelią į LR vyriausybės įstaigas ir sulaukia iš ten pagyrimų.

Paskutinė kalbėtoja, naujoji amerikietė Giedrė Braun, „Amerikos lietuvių“ bendradarbė, savo žodyje prisipažinusi nedaug gyvendama Lietuvoje žinojusi apie išeivijos veiklą, trumpai aptarė knygą iš su ta veikla ir dabar dar ne visai susipažinusio žmogaus taško, vienur kitur įterpdama savo pastebėjimus iš sovietinės Lietuvos.

Ši informatyvų susirinkimą baigė pats autorius, apgailestaudamas, kad iki šiol visa ilgametė išeivijos Lietuvos laisvinimo veikla dar labai mažai Lietuvoje žinoma. Kaip pavyzdį Nainys paminėjo dar neseniai Sąjūdžio išleistą knygą, kurią skaitant jam atrodė, kad išeivijos įnašas į Lietuvos laisvinimo darbą yra beveik visiškai ignoruojamas. Norėtusi, kad ši knyga padėtų tai atitaisyti.

Susirinkimas baigtas visiems sugiedojus autoriui Broniui Nainiui tradicinį „Ilgiausių metų“.

NUOMONĖ

Valstybės pradžia ir pabaiga: tarp sausio 13-sios ir sausio 16-sios

MYKOLAS GUDELIS

Praėjus dvidešimčiai metų nuo Lietuvos valstybės nepriklausomybės paskelbimo, paminėjus 1991 metų sausio 13-sios įvykių metines, svarbu nepamiršti dar vienos sausio mėnesio datos bei su ja susijusių įvykių – 2009 metų sausio 16 dieną Vilniuje, prie Parlamento rūmų, organizuotos protesto akcijos bei vėliau kilusių riaušių. Ši data jau yra įrašyta atkurtos Lietuvos valstybės istorijoje ir šio fakto, nors ir kaip jis nepatiktų Lietuvos valdžios sistemai, iš istorijos ištrinti neįmanoma.

Sausio 16-sios įvykius Vilniuje svarbu prisiminti jau vien todėl, kad Lietuvos valdžia, ta pati, kuri 2009 metais šiuos įvykius išprovokavo, šiandien visais būdais stengiasi ją „ištrinti“ iš Lietuvos piliečių atminties ir su ja susijusių įvykių svarbą menkinti. Nekreipimas dėmesio socialines šalies problemas, kurios yra aptariamose ne Seimo posėdžiuose pagal numatytą grafiką ir reglamentą, bet keliamos į paviršių spontaniškai pačių piliečių bei jų organizacijų, yra vyriausybės būdas išvengti atsakomybės bei vengimas konkrečių veiksmų kritinėmis šalies vidaus politikos akimirkomis. Prisiminkime įvykius, atvedusius iki 2009 metų sausio 16-sios įvykio.

...

2006 metais vyriausybėnė koalicija, susidedanti iš Socialdemokratų partijos, vadovaujamos tuometinio premjero Algirdo M. Brazausko ir Viktor Uspaskich vadovaujamos Darbo partijos, subyrėjo dėl skandalų, susijusių su Uspaskich bei jo ryšių su tam tikrais Rusijos verslo atstovais. Prezidentas Valdas Adamkus pasiūlė Darbo partijai pasitraukti iš vyriausybės, kol skandalai bus išsiaiškinti. 2006 m. kovo mėnesį Brazauskas ir visas jo kabinetas atsistatydino. Tų pačių metų liepą Gediminas Kirkilas, buvęs Vilniaus aukštosios partinės

mokyklos studentas ir daugelio Komunistų partijos komitetų narys, užėmė premjero vietą. 2006 metais agentūros „Standard & Poors“, „Moody's Investors Service“ bei „Fitch Ratings“, tirdamos ekonominę padėtį Lietuvoje, ėmė kalbėti apie artėjantį ekonominį nuosmukį. 2007 metų pabaigoje apie galimą ekonominę krizę perspėjo ir Tarptautinis valiutos fondas.

Tuometinei opozicijai liūdna ekonominė ateitis suteikė puikią galimybę sėkmingam politiniam „puolimui“

Šiandien galime net dvi savaites dalyvauti Sausio 13-tajai skirtuose renginiuose, JAV senatoriai gali lankytis Vilniuje ir skaityti kalbas Parlamente bei susitikinėti su Lietuvos ministrais, Washington galime organizuoti specialias TV diskusijas, tačiau nepamirškime, kad sausio 13-toji ir sausio 16-toji yra dvi (...) susijusios datos. Pirmoji žymi šlovingą naujos valstybės pradžią, antroje – šios valstybės neišsipildymą.

prieš vyriausybę. Paradoksalu, bet tuometinės vyriausybės silpniausia vieta buvo pats premjeras, kuris visiškai nekreipė dėmesio į ekonominę ir socialinę padėtį ir užsispyrusiai kartojo, kad jokia krizė Lietuvai negresia, kas atspindi visoms Lietuvos vyriausybėms būdingą trumparegiškumą ir polinkį gyventi tik šia diena, neturint nei konkrečių planų, nei ilgalaikių šalies ateities vizijų. Tuo metu išsakyta Kirkilo nuomonė, kad ekonomika Lietuvoje auga ir jokia krizė šaliai negresia ir kad krizė yra tikrai „opozicijos galvose“, šiandien jau tapo tokio trumparegiškumo simboliu.

2008 metų rudenį Andrius Kubilius, pasinaudodamas Kirkilo trumparegiškumu bei pažadais tautai pakeisti blogėjančią padėtį, pasiekė savo – socialdemokratų pakeitė kon-

servatoriai. Tačiau ar daug kas pasikeitė? Naujojo premjero planas taisyti ekonominę Lietuvos padėtį buvo paprastas – Lietuvos piliečių sąskaita, t. y. didinant mokesčius, „šaldant“ pensijas, mažinant socialines išmokas, socialinių programų ir kultūros įstaigų biudžetus. Ar šiandien Lietuvoje naudojama ne ta pati „krizės valdymo“ taktika? Vienas išeivijos lietuvis, savo metu dirbęs JAV prezidento Jimmy Carter patarėju užsienio politikos reikalams grupėje, yra pasakęs: „Į tautiškumą ir tėvynės meilę galima apeliuoti kiek tik nori, tačiau tai vargu ar kur nuves, jei valstybė negali pasirūpinti savo piliečiais.“

...

Ir tada, ir šiandien padėtis, atrodo, yra atvirkštinė: valstybė bando išgyventi piliečių sąskaita, reikalaujama, Kubiliaus žodžiais tariant, „veržtis diržus“. Praėjo 20 metų nuo Lietuvos nepriklausomybės atkūrimo, daugiau nei 20 metų nuo liūdnei pagarsėjusios ekonominės blokados bei 16 metų nuo Lietuvos įstojimo į

kinti nuo pat Lietuvos nepriklausomybės atkūrimo. Užtenka prisiminti prieš keletą metų vykusias diskusijas dėl streikų įstatymo. Didžiulę įtaką tam turi Lietuvoje įsikūręs Laisvos rinkos institutas, kuris ne tik formuoja teisinius ir teorinius pagrindus darbininkų organizacijų ir judėjimų Lietuvoje įtakai panaikinti, bet ir kloja teorinius pagrindus Lietuvoje klestinčiam verslo monopolizmui bei vyriausybės „komercialiravimui“ pateisinti. Pasak Charles Woolfson, Latvijos universitete tiriančio darbo jėgos rinkas Baltijos valstybėse, Lietuvoje praktiškai neįmanoma surengti streiko, kuris vienokiu ar kitokiu būdu nepažeistų tam tikrų, su darbo kodeksu susijusių teisinių aspektų.

Nenuostabu, kad tokiomis politinėmis aplinkybėmis 2008 metais buvo įregistruotos net 4 naujos partijos: Žemaičių, „Frontas“, Leiboristų ir Profesinių sąjungų centras. Prieš pat rinkimus besikuriančios naujos partijos buvo ženklas, kad dalis visuomenės Lietuvoje jaučiasi nepastebėta, jos interesų nepaisoma, jai niekas neatstovauja. Kęstutis Juknis, Lietuvos profesinės sąjungos „Sandrauga“ vadovas, puikiai suprato, kad, jo paties žodžiais tariant, 1993 metais Seimui atėmus teisę iš visuomeninių organizacijų ir profesinių sąjungų deleguoti savo atstovus į valstybės valdymą, neliko nieko kito, kaip steigti politinę organizaciją. Tai buvo bandymas politiškai pareikšti apie save, darbininkų ir visuomeninėms organizacijoms parodyti, kad jos egzistuoja ir yra Lietuvos visuomenės dalis, nors ir kaip būtų nepaisomos valstybės. Tai buvo pagirtinas žingsnis vien todėl, kad šios organizacijos ieškojo politinių ir teisinių būdų atkreipti į save dėmesį, nesigriebiant plytos ar „Molotovo kokteilio“, kaip tai dažnai vyksta Prancūzijoje, Graikijoje, Italijoje ar Vokietijoje. Tai nereikia, kad lietuviai yra „civilizuotesni“, tai reiškia, kad kantresni. Būtent šią piliečių kantrybę tada ir dabar bando Kubiliaus vadovaujama vyriausybė.

...

Visuomeninės ir darbininkų organizacijos aktyviai reiškėsi jau nuo 2006 metų, tuo metu Kirkilo vadovaujamos vyriausybės laikotarpiu. Nacionaliniuose forumuose ir konferencijose jos kėlė socialinio dialogo poreikio, atlyginimų, darbo sąlygų gerinimo, emigracijos klausimus. 2006–2007 metais buvo surengta keletas protesto akcijų, susijusių su šiais klausimais. Paradoksalu, tačiau tada vyriausybė, pabrėždama savo panieką šioms organizacijoms, sureagavo siūlydama Lietuvoje įvesti 60 darbo valandų savaitę! Maždaug tuo pat metu protestavo medicinos ir švietimo darbuotojai, tačiau jų reikalavimai buvo pavadinti „nerealiais“. Tuometinis premjeras tai įvertino komentuodamas: „politikavimas, kraštutinės priemonės, nerealiūs reikalavimai veda tik prie nestabilumo, sukelia nereikalingas įtampas...“

Pastebėkite, kad tuometinis vyriausybės vadovas „politikavimą“ priskiria prie „kraštutinių priemonių“, kurios yra žalingos, vedančios prie nestabilumo ir keliančios nereikalingą įtampą. Šiame teiginyje atspindi Lietuvos valdymo sistemos, nesvarbu kokios vyriausybės vadovaujamos, pagrindinis bruožas – santykis su tauta, su Lietuvos valstybės piliečiais. Ši valdymo sistema Lietuvos piliečius ir jų politinį aktyvumą, kas yra tikrosios demokratijos pagrindas, mato kaip pavojų valstybei.

Nukelta į 8 psl.

Šiais metais Sausio 13-ąją dėl paminamų demokratinių vertybių prie Seimo piketavo medikų atstovai.

Martyno Ambrazo (ELTA) nuotr.

Kino lauke – ir pėstininkas, ir generolas

Pokalbis su režisieriumi **Maris Martinsons**, JAV Kino akademijos sprendimo belaukiant

RAMUNĖ LAPAS

Lygiai prieš dvejus metus kino režisierius Maris Martinsons su filmu „Nereikalingi žmonės“ atstovavo Lietuvos kinui (pirmą kartą istorijoje!) „Oskarų“ atrankiniame konkurse. Nors į tolimesnį ratą filmas nepateko, buvo padaryta gera pradžia. Tuomet Maris pasakojo, kad jau rašas scenarijų kitam filmui, kurio veiksmas vyksta Honkonge ir kuriame jis labai norėtų matyti japonų aktorę Kaori Momoi.

Praėjo dveji metai, ir mūsų pokalbio scenarijus iš dalies kartojasi – tuometinis filmo „Amaya“ sumanymas jau įgyvendintas, jis vėl (tik šį kartą ne Lietuvos, o Latvijos vardu) pristatomas atrankinėje „Oskarų“ programoje, o režisieriaus galvoje – jau naujas projektas. JAV Kino akademijos nariai Martinsons filmą „Amaya“ (tarptautinis pavadinimas „Hong Kong Confidential“), kuriame pagrindinius vaidmenis atlieka Andrius Mamontovas ir Kaori Momoi, žiūrėjo sausio 13 d. Po savaitės, sausio 20 d., bus paskelbtas trumpasis devynių filmų, o sausio 25 d. – galutinis „Oskaro“ filmų sąrašas. Geriausio užsienio filmo grupėje šiemet – 66 šalių filmai, tarp jų Estijos, Gruzijos, pirmą kartą dalyvaujančių Grenlandijos ir Etiopijos, deja, Lietuvos filmo šiame ilgame sąraše nėra.

– Po „Amaya“ premjerų Rygoje ir Vilniuje rugsėjo mėnesį prasidėjo filmo kelias pas žiūrovą. Gal jau sulaukėte pasiūlymų dalyvauti festivaliuose?

– Premjeras rengėme dvi dienas iš eilės – rugsėjo 14-tą Rygoje, rugsėjo 15-tą Vilniuje, nes į jas atvyko pagrindinio vaidmens atlikėja japonų aktorė Kaori Momoi. Aš labai džiaugiausi, kad ji turėjo galimybę pamatyti iki tol nematytas šalis – Lietuvą ir Latviją. Jos jai paliko labai didelį įspūdį, ypač žmonės. Ji nori sugrįžti, o taip pat kuo plačiau skleisti informaciją apie jas. Kalbant apie patį filmą, tai jo gyvenimas tomis dienomis tik prasidėjo. „Nereikalingų žmonių“ platinimu mes užsiėmėme patys. Siuntėme, kur mums atrodė būtų garbinga patekti ar kur norėtume patekti – tada dar neturėjome jokios strategijos. Gavome gana daug pasiūlymų, dalyvavome daugiau nei dvidešimtyje festivalių, bet, nepaisant spalvingos filmo festivalinės biografinės, negalime pasigirti, kad „Nereikalingi žmonės“ būtų labai plačiai pasklidę. Šįkart JAV bendrovė „House of Film“ rūpinasi tolimesniu filmo keliu pas žiūrovą ir visa platinimo strategija jau labiau priklauso nuo jų. Jie filmą aukštai vertina, rimtai su juo dirba, ir kiekvienas festivalio ar kitas pasiūlymas būna apsvarstytas, kad pagrindinis filmo tikslas – patekti į kuo didesnę žiūrovų salę – būtų pasiektas. Man patinka, kad mūsų agentūra pristato „Amaya“ kaip aukštos kokybės „arthouse“ filmą (t. y. menišką, nekomercinį – R. L.) – jis iš tiesų nėra paprastas, nėra skirtas masiniam žiūrovui. Kol kas filmas yra išsiųstas į kelis festivalius ir mes laukiame atsakymų, bet labai daug lems tai, ką sužinosime sausio 20 dieną, kai JAV Kino akademijos „Oskarų“ komisija paskelbs savo „trumpąjį sąrašą“.

Lau Dan ir Maris Martinsons filmavimo aikštelėje.

– Prieš dvejus metus Jums teko „pramušinėti kelius“ Lietuvoje, kad „Nereikalingi žmonės“ galėtų dalyvauti kovoje dėl JAV Kino akademijos apdovanojimų. Su „Amaya“ buvo lengviau? Ar vis tiek reikia ypatingų pastangų, kad komisijos nariai atkreiptų dėmesį į filmą?

– Taip susiklostė, kad šis filmas atstovauja Latvijai. Mes pradėjome jį kurti, kai aš dar gyvenau Lietuvoje, bet kuo toliau, tuo labiau supratome, kad mūsų pastangos nelabai reikalingos Lietuvai – „Nereikalingų žmonių“ pasiekimai festivaliuose taip ir liko mūsų džiaugsmas. Negavome jokio finansinio ar kitokio palaikymo naujam projektui – „Amaya“ tapo Latvijos-Honkongo bendru projektu. Aišku, aš jį jaučiu dar kaip lietuvišką filmą, nes scenarijų rašiau Lietuvoje, pradėjome jam ruošti, kol dar gyvenau Lietuvoje, po filmavimo Honkonge grįžau į Lietuvą. Labai didelis Mamontovo indėlis – jis ne tik sukūrė pagrindinį vaidmenį, sukūrė muziką, bet ir investavo savo lėšas. Bet juridškai „Amaya“ yra latviškas filmas. Ir dabar mums reikėjo dar kartą viską „pramušinėti“, nes Latvija taip pat neturi patirties. Tiesa, ji, skirtingai nuo Lietuvos, jau 15 metų turi teisę siųsti filmus į „Oskarus“ – per tą laiką pasinaudojo šia teise tik du kartus (pirmą kartą daugiau nei prieš dešimtmetį, o antrą – tais pačiais metais, kai mes dalyvavome su „Nereikalingais žmonėmis“). Bet jie tik nusiuntė filmą ir laukė rezultatų. Mes viską turėjome pradėti nuo nulio. Pavyko surasti žmonių, kurie mus palaikė ir dabar bandome daryti tą patį, ką darėme su „Nereikalingais žmonėmis“ – rengiame peržiūras Los Angeles ir New York, norime garsinti šalį ir skleisti žinią, kad Latvijoje kuriami filmai. Mūsų filmo peržiūra sausio 13 d. akademijos nariai užbaigs maratoną, prasidėjusį prieš tris mėnesius – tai labai dėkingas atvejis. Nors ir kuklios finansinės galimybės, bandome nepraleisti progos, kuri kiekvienai šaliai atsiranda kartą per metus. Tuo labiau kad Lietuva šiemet nedalyvauja, nors filmų buvo sukurta. Šiemet Hollywood išgirs apie Nigeriją, Etiopiją, dar kitas šalis, bet ne apie Lietuvą.

– Jūsų grįžimas į Latviją atrodo kaip labai natūralus dalykas, vis dėlto... Jeigu būtų geros darbo sąlygos Lietuvoje, toks sprendimas gal būtų buvęs sunkesnis?

– Gal iš viso tokio sprendimo nebūtų. Mums su šeima (Maris ir filmų prodiuserė Linda Krūklė augina du sūnus – R. L.) pritrūko motyvacijos, kodėl vaikas turėtų eiti į pirmą klasę lietuviškoje mokykloje. Po „Nereikalingų žmonių“ Lietuvoje prasidėjo didelis cirkas. Kino taryba, turėjusi priimti sprendimą dėl filmo išlaidų atlyginimo, priėmė neigiamą sprendimą. Mes su kaupu įvykdėme visus reikalavimus, be to, pridėjome laišką, kad tie pinigai bus investuojami į naują filmą, kuriame sutiko vaidinti garsi japonų aktorė K. Momoi. Bet į tai nebuvo atsižvelgta. Nuo mažesės nusigrėžė Seimo Švietimo ir kultūros komitetas, Vyriausybės kanceliarija ir esant tokioje padėtyje, manau, būtų pakankamai žeminantis dalykas už savo pinigus daryti filmą ir toliau atstovauti Lietuvai. Tačiau aš esu labai dėkingas Lietuvai – vis dėlto 18 metų ten pragyventą, darbai ten pradėti. Neturiu nuoskaudos ar

pykčio – tiesiog realiai mačiau padėtį. Iš kitos pusės yra daug ženklų, kad aš pačiu laiku sugrįžau į tėvynę. Kaip tik tuo metu buvo paskelbtas finansavimo konkursas, ir mes gavome nedidelę, bet mums labai reikalingą sumą pinigų užbaigti filmui. Latvijoje mūsų filmą išrinko atstovauti „Oskaruose“, žodžiu, yra džiuginančių ženklų, kad viskas eina į priekį ir grįžome pačiu laiku. Nesakyčiau, kad Latvijoje yra geriau – čia taip pat trūksta pinigų filmams, bet čia mane girdi. Latvijoje supranta, ką aš kalbu. Tuo pačiu noriu pabrėžti, kad Lietuva ir Latvija yra labai arti. Latvijos aktoriai važiuoja filmuotis į Lietuvą, operatoriai ar apšvietėjai iš Lietuvos važiuoja dirbti į Latviją – bendravimas vyksta, ribos yra nusitrynusios.

– Ar jautėte, kad, nepaisant ilgo pragyvento laiko Vilniuje, taip ir netapote savu?

– Aš buvau latvių režisierius Lietuvoje, nepaisant, kad atstovavau Lietuvai, Lietuvoje nelabai džiaugėsi tuo filmu. Tuo pačiu Latvijoje vieną krepšinio komandą – VEF – treniruoja Rimas Kurtinaitis, ir man džiugu matyti, kaip

Nukelta į 9 psl.

Scena iš naujo Maris Martinsons filmo „Amaya“, kuriame vieną iš pagrindinių vaidmenų atlieka Andrius Mamontovas.

„Krukfilms“ nuotr.

Nuomonės dėl draudimo užsieniečiams įsigyti žemę pratęsimo išsiskyre

Vilnius, sausio 17 d. (ELTA) – Draudimas užsieniečiams įsigyti žemės ūkio ir miškų paskirties žemę Lietuvoje iki 2014 m. turėtų būti pratęstas tik kitą savaitę. Ministrų nuomonės dar kartą išsiskyrė. Sprendimą žadama priimti artimiausiame Vyriausybės posėdyje.

Vyriausybės posėdyje nebuvo vienbalsiai pritarta nutarimui kreiptis į Europos Komisiją (EK) dėl draudimo užsienio piliečiams įsigyti žemės ūkio ir miškų paskirties žemę

Lietuvoje. Pasak žemės ūkio ministro Kazio Starkevičiaus, EK sprendimas turėtų būti palankus Lietuvai, kadangi šiuo metu ši institucija svarsto Vengrijos kreipimąsi, kuris turėtų būti patenkintas. Vengrija taip pat kreipėsi į EK, siekdama išsiderėti draudimo pratęsimą iki 2014 m.

„To paties nori ir latviai, ir slovakai, tikiuosi, kad su šiomis šalimis mes būsimė priimti, o kreipimasis bus patvirtintas vasario mėnesį“, – sakė K. Starkevičius.

Lietuvius šiurpino sumaištis Tunise

Tunisas, sausio 17 d. (DELFI.lt) – Tunisas dabar primena ne turistų rojų, o pragarą. Iš šalies pabėgus prezidentui, dėl įtakos grumiasi kariškiai ir minia. Baiminamasi, kad net prasidėjusios politinės derybos gali sukelti naują sumaištį.

„Įtampa didžiulė. Tuniso mieste padėti kontroliuoja armija, tačiau priemiesčius kontroliuoja minia. Su policija jie kovoja užtvaromis. Policija čia laikoma buvusio režimo rėmėja“, – pasakojo Lietuvos užsienio reikalų ministerijos darbuotojas Rytis Satkauskas. Jis Tunise viešėjo su kolega Tomu Blizniku.

Neramumų krečiamame Tunise lietuviai ir šeštadienio, ir sekmadienio naktį girdėjo šūvius. Baimės akimirkas Lietuvos užsienio reikalų ministerijos darbuotojai išgyveno ir tuomet, kai šeštadienį važiuojant iš Tu-

niso priemiesčio jų traukinį sustabdė žmonių gaujos. „Jie vaikščiojo su pagaliais aplink langus, greičiausiai ieškojo pabėgusio buvusio prezidento rėmėjų, gal ko nors su kaklaraiščiais. Mes sėdėjome ramiai. Bet pagalvojome, kas būtų, jei paprašytų išlipti“, – neįaukią padėtį prisiminė R. Satkauskas.

Daugybė užsieniečių savaitgalį rūpinosi, kaip kuo greičiau palikti Tunisą. Tūkstančiai žmonių būriavosi šalies oro uostuose. Kelionių organizatoriaus „Novaturas“ atstovai teigė, kad lietuvių turistų į šią šalį nėra išvežę. Tačiau lietuvių į Tunisą gali būti išvykę per užsienio kelionių agentūras, taip pat savarankiškai. Lietuvos užsienio reikalų ministerija įspėjo vengti nebūtinų kelionių į Tunisą.

„Lietuvos talentų 2010“ nugalėtojas – akordeonistas Martynas Levickis

Martynas Levickis.

Vilnius, sausio 17 d. (ELTA) – Antrą „Lietuvos talentų“ konkursą laimėjo akordeono genijumi vadinamas dvidešimtmetis Martynas Levickis. Pernai dalyvavęs ir į finalą nepatekęs šiaulietis šiemet šventė pergalę. Jis surinko 7,557 žiūrovų balsus. Antroje vietoje su 4,629 balsais liko patriotinės dainos „Brolužis“ autoriai „Bjelle ir PERU“. Nedaug nuo jų atsiliko 3,336 žiūrovų balsus surinkusi oro akrobatė Karolina Stanionytė iš Alytaus. Teisėjus ir žiūrovus sužavėjusiam Martynui atiteko 10,000 eurų laimėjimas ir teisė atstovauti Lietuvai pasaulinėje talentų promoginėje laidoje.

Sportas

Kaunas, sausio 17 d. (ELTA) – Lietuvos krepšinio vicečempiono Kauno „Žalgirio“ vyriausiuoju treneriu tapo graikas Elias Zouros. Iki šiol „Žalgiriui“ vadovavo laikinai treneriu buvęs Rimantas Grigas. Jis liks „Žalgiryje“ ir toliau eis sporto direktoriaus pareigas.

Kauno komandos trenerių komandoje lieka Oliver Kostič, kartu su juo naujajam strategui talkins graikas Giorgos Ketselidis. Pastaruosius pusketvirtą sezono E. Zouros dirbo Atėnų „Panellinios“ (Graikija) klubo vyriausiuoju treneriu. Praėjusį sezoną jo auklėtiniai pateko į Europos taurės turnyro pusfinalį, o pats treneris buvo pripažintas geriausiu Europos taurės varžybų treneriu. 44-erių metų krepšinio specialistas 2000–2002 metais vadovavo Pirėjo „Olympiacos“, o 2005–2006 m. – Salonikų „Aris“ (abu – Graikija) klubams. Naujasis žalgiriečių treneris taip pat yra dirbęs su Libano ir Prancūzijos

komandomis – Beiruto „Sagesse“ ir Paryžiaus „Basket Racing“.

„Žalgirio“ vyriausiuoju treneriu tapo graikas Elias Zouros.

Aliaus Koroliovo (ELTA) nuotr.

Nutrauktas ikiteisminis tyrimas dėl CŽV kalėjimo

Vilnius, sausio 18 d. (BNS) – Generalinė prokuratūra pranešė nutraukusi ikiteisminį tyrimą, susijusį su galimu Centrinės žvalgybos valdybos (CŽV) kalėjimo veikimu Lietuvoje. Ikitteisminio tyrimo metu buvo tirti buvusių Valstybės saugumo departamento (VSD) vadovų veiksmai ir galimas jų piktnaudžiavimas.

Pranešime spaudai teigiama, kad „Mečio Laurinkaus, Arvydo Pociaus ir Dainiaus Dabašinsko darbinėje veikloje yra drausminio nusižengimo požymių“, tačiau tyrimas nutraukiamas suėjus senaties terminui.

Prokuratūra ikiteisminį tyrimą pradėjo po NSGK kreipimosi. Seimo komitetas, atlikęs parlamentinį tyrimą, nustatė, jog Lietuvoje buvo įrengtos specialios patalpos, o šalyje leidosi su CŽV siejami lėktuvai. Prokuratūros teigimu, atliekant ikiteisminį tyrimą buvo apklausti su tyrimo dalyku susiję ir bylai išspręsti reikšmingų duomenų turintys asmenys, gauti ikiteisminiam tyrimui reikšmingi dokumentai, informacija, apžiūrėtos patalpos, Seimo išvadoje įvardintos „Projekto Nr. 1“ ir „Projekto Nr. 2“.

Tuo pačiu nutarime tvirtinama, kad buvę VSD vadovai šiuo metu nebedirba minėtoje institucijoje, be to, nuo nusižengimo padarymo dienos

praėję vieneri metai, todėl galiojantys teisės aktai dėl suėjusios senaties neleidžia skirti drausminės nuobaudos ir ikiteisminis tyrimas yra nutraukiamas.

Generalinė prokuratūra anksčiau tvirtino, kad minėtame tyrime dėl VSD vadovų bus nagrinėjamas ir Londone įsikūrusios kalinių teisių gynimo organizacijos „Reprieve“ pranešimas, kad Lietuvoje galėjo būti laikomas ir kankinamas palestinietis Abu Zubaydah. JAV žiniasklaidoje 2009 m. pasirodžius informacijai apie galimą CŽV kalėjimo egzistavimą, Lietuvoje atliktas parlamentinis tyrimas. Jo metu nustatyta, kad su CŽV sulaikytų asmenų pervežimu oficialiuose tyrimuose siejami lėktuvai 2002–2005 metais ne kartą kirtu Lietuvos oro erdvę. Seimo NSGK surinkti duomenys parodė, kad minimu laikotarpiu Lietuvoje buvo nusileidę lėktuvai, kurie siejami su CŽV. Komitetas pranešė nenustatęs, ar per Lietuvos Respublikos teritoriją buvo pervežami, ar į Lietuvos teritoriją buvo atvežti arba iš jos išvežti CŽV sulaikyti asmenys, tačiau sąlygos tokiam pervežimui buvo.

Prezidentė Dalia Grybauskaitė sakė, kad pranešimus apie kalinius, jei tokių Lietuvoje buvo, gali komentuoti tik JAV pusė.

Terorizmo baimė ir sniegas užlaikė lietuvių siuntinius į JAV

Vilnius, sausio 18 d. (DELFI.lt) – Jei lapkričio 10–21 dienomis Lietuvos žmonės per „Lietuvos pašta“ siuntė siuntinių į JAV, jis adresato greičiausiai dar nepasiekė. Taip nutiko terorizmo bijančioms JAV sugriežtintus saugumo priemones 500 gramų ir daugiau sveriančioms siuntoms bei oro uosto darbą sutrikdžius sniegui.

Vilnietė Laura lapkritį į JAV išsiuntė 10 siuntinių – kalėdinių dovanų. Po kurio laiko sistemoje, kurioje įvedus siuntinio numerį matai jo kelią, Laura pastebėjo, kad siuntiniai kažkur dingę. „Bandant siuntinio ieškoti per JAV pašto sistemą, gavau oficialių raštą, kad siuntiniai ir jų šalį neįvažiavo ir jie nieko apie siuntinius nežino – jie neišsiųsti iš Lietuvos“, – pasakojo pašnekovė. Ji kreipėsi ir į „Lietuvos pašta“, ir į Ryšių reguliavimo tarnybą (RRT).

„Iš RRT gavome neoficialų atsakymą, kad visi tuo metu iš Lietuvos siųsti siuntiniai sulaikyti ir uždaryti kažkokiam sandėlyje“, – sakė vilnietė. Pasak jos, padėti stengėsi ir padėti aiškinosi pašto darbuotojai. Sužinojusi, kad dingę tūkstančiai iš Lietuvos siųstų siuntinių, Laura surado daugiau panašioje padėtyje atsidūrusių asmenų.

Pašnekovės žiniomis, kažkur buvo dingę siuntiniai, iš Lietuvos išsiųsti lapkričio 10–21 dienomis. „Iprastai siuntinys į JAV nueina per dvi savaites, tačiau jau sausis, o tūkstančiai lapkritį išsiųstų siuntinių adresatų dar nepasiekė“, – skundėsi ji.

Vis dėlto sausio 13 d. Laura sužinojo, kad siuntiniai „paleisti“ ir jau yra pakeliui į JAV. Vilnietės žiniomis, panašių bėdų turėjo ir, pavyzdžiui, anglai, prancūzai, tačiau jie pašto tinklalapiuose parašė išpėjimus. Tuo metu „Lietuvos paštas“ jokios ofi-

cialios informacijos neteikė.

„Manau, keli šimtai žmonių iki šiol nežino, kur jų siuntiniai yra ir kad jų adresatų nepasiekė. Kas siuntė kalėdines dovanas, tikriausiai tiki, kad siuntiniai seniai nuėjo. Juk neskambinsi ir neklausi, ar gavai mano dovaną“, – kalbėjo Laura.

„Lietuvos pašto“ Operacijų tarnybos direktorius Tomas Jackevičius aiškino, kad problemų su siuntiniais kilo JAV sugriežtintus saugumo priemones bei oro uostus užklojus sniegui. Pasak T. Jackevičiaus, dėl galimos terorizmo grėsmės nuo praėjusių metų lapkričio vidurio iki šių metų vasario 7 d. į JAV siunčiamoms tarptautinėms pašto siuntoms, sveriančioms 500 gramų ir daugiau, taikomos sugriežtintos saugumo priemonės. Be to, pagal JAV administracijos įvestus reikalavimus, kiekviena siunta, sverianti 500 g ir daugiau, pirmiausia 4 paras turi būti laikoma toje šalyje, iš kurios išsiunčiama. Tik po 4 parų siuntos gali būti išsiųstos į JAV. Siuntiniai į JAV ešą vėlavo ne tik dėl griežtų saugumo reikalavimų, bet ir dėl sudėtingų oro sąlygų – nuo gruodžio vidurio dauguma oro uostų neveikė ne tik JAV, bet ir daugelyje Europos miestų, buvo atšaukta šimtai skrydžių.

T. Jackevičiaus teigimu, dėl susidariusių transporto spūsčių kai kurie JAV oro uostai ir dabar dar negali priimti siuntų, nes atidedami lėktuvų skrydžiai. „Šiuo metu visos siuntos į JAV jau pasiekė adresatus, tad užsilaikiusių siuntų nebeturime“, – tikino Operacijų tarnybos direktorius.

„Lietuvos paštas“ klientams praneša, kad jų siuntinys adresatą pasieks daug greičiau, jei bus nedidelis – iki 500 g. Paštas pataria bent jau iki vasario 7 d. susilaikyti nuo didesnių siuntinių į JAV.

Pasaulio naujienos

JAV respublikonų partijos pirmininku tapo R. Priebus

Washington, DC, sausio 18 d. (BNS) – Nauju JAV respublikonų nacionalinio komiteto pirmininku išrinktas Reince Priebus iš Wisconsin valstijos, kuris laimėjo septynių balsavimų vidaus rinkimus. Kalbėdamas komiteto nariams po savo išrinkimo naujasis pirmininkas pabrėžė, kad pagrindinis artimiausio laikotarpio uždavinys bus padėti Respublikonų partijos kandidatui nugalėti Barack Obama per prezidento rinkimus 2012 metais.

38 metų R. Priebus įveikė keturis varžovus. **SCANPIX** nuotr.

38 metų R. Priebus įveikė keturis varžovus, tarp jų – kadenciją baigiantį pirmininką Michael Steele, pirmąjį šias pareigas ėjusį juodaodį, kuris komitetui vadovavo nuo 2009 m. M. Steele iš kovos iškrito po keturių balsavimų. Jis ragino savo šalininkus paremti kitą kandidatą – Maria Cino. Po pasitraukimo kalbos M. Steele buvo padėkota plojimais atsistojus. R. Priebus su kiekvienu balsavimu gaudavo vis daugiau balsų

ir per septintą balsavimą surinko 97 balsus. Kad laimėtų, jam reikėjo mažiausiai 85 balsų.

R. Priebus, kuris gimė ir augo Kenosha mieste Wisconsin valstijoje, 1994 metais baigė University of Wisconsin ir dirbo tarnautoju valstijos asamblėjos Švietimo komitete. 1999 m. R. Priebus vedė mokyklos laikų mylimąją Sally. Jie tebegyvena Kenosha su savo sūnumi ir dukterimi. 2007 m., vos pradėjęs ketvirtą dešimtį metų, R. Priebus buvo išrinktas valstijos Respublikonų partijos pirmininku.

Beveik visą savo vadovavimo laiką stengėsi pakelti partijos dvasį po to, kai respublikonai 2006 m. prarado valstijos senato, o 2008 m. – ir Asamblėjos kontrolę, atiduodami valstijos valdymą į demokratų rankas, kai buvo perrinktas demokratų gubernatorius Jim Doyle.

Dabar R. Priebus vėl laukia grėsmingi iššūkiai. Nacionalinė partija turi 22 mln. dolerių skolų, ultrakonservatyvaus Arbatėlės judėjimo sekėjai bando pastūmėti partiją dar labiau į dešinę, be to, R. Priebus reiks išsiaiškinti, kas po dvejų metų stos į kovą su prezidentu B. Obama.

Respublikonų partijos pirmininko vairą buvo pasiryžęs perimti ir Lietuvos garbės konsulas Michigan valstijoje Saulius Anužis. 51 metų politikas, amerikiečiams pažįstamas kaip Saulas Anuzis, svarbiausiu žmogui JAV Respublikonų partijoje mėgino tapti jau antrą kartą.

Tunise per neramumus iš viso žuvo 78 žmonės

Vilnius, sausio 17 d. (BNS) – Tunise per pastarąjį mėnesį vykusius neramumus iš viso žuvo 78 žmonės, paskelbė vidaus reikalų ministras Ahmed Friaa, beveik keturis kartus padidindamas ankstesnį oficialių aukų skaičių.

Sausio 11 dieną, dar prieš nuverčiant Tuniso prezidentą Zine El Abidine Ben Ali, vyriausybė buvo paskelbusi, kad neramumai šalyje nusinėšė 21 žmogaus gyvybę. Tuo tarpu Paryžiuje įsikūrusi Tarptautinė žmogaus teisių federacija nurodė, kad žuvo 66 žmonės.

Neramumai Tunise pareikalavo dešimčių aukų. **Reuters** nuotr.

Tuniso opozicijos vadovas Moncef Marzuki nusivylęs tuo, koku principu sudaryta šalyje nacionalinės vienybės vyriausybė. M. Marzuki nuomone, šios vyriausybės sudarymą reikia vertinti kaip „maskaradą“, nes nušalinto nuo valdžios prezidento

partija pasiliko sau svarbiausias pareigas, tarp jų – ir Vidaus reikalų ministeriją, kuri turi organizuoti rinkimus.

„Į šią vyriausybę įėjo tik trijų opozicinių partijų, kurias Ben Ali ir anksčiau sutiko remti, atstovai“, – pridūrė jis.

Anksčiau Tuniso ministras pirmininkas Mohamed Ghannouchi paskelbė, kad baigė sudaryti nacionalinės vienybės vyriausybę, kuri turi organizuoti po šešių mėnesių visuotinius rinkimus. Ministrų kabinete liko 6 Zine El Abidine Ben Ali šalininkai. Jie kontroliuos svarbiausias ministerijas, tarp jų – Vidaus reikalų, Gynybos, Finansų ir Užsienio reikalų ministerijas. Opozicijai atstovauja trys ministrai.

Antradienį Tunise vėl vyko demonstracijos. Į gatves išėjo keli šimtai žmonių. Policija prieš demonstrantus panaudojo ašarines dujas. Liudininkų teigimu, profsąjungų atstovai ir opozicijos šalininkai protestavo taikiai.

„Naujoji vyriausybė yra tik akių dūmimas, – sakė studentas Ahmed al-Haji. – Ji yra revoliucijos, už kurią žmonės aukojo savo gyvybę, įžeidimas.“

Tuniso ministras pirmininkas Mohammed Ghannouchi gynė savo sprendimą palikti vyriausybėje nuverstoj prezidento ministrus. „Jų rankos švarios, – sakė jis. – Jie išlaikė savo vietas, nes mums jų dabar reikia.“

EUROPA

VARŠUVA

Lenkija uždraudė Baltarusijos prezidentui Aleksandr Lukašenka ir dar keliems aukštiems šalies pareigūnams įvažiuoti į šalį. Toks sprendimas priimtas po susidorojimo su opozicijos protestuotojais Minske po prezidento rinkimų. Daugiau kaip 600 žmonių, įskaitant buvusius kandidatus į prezidentus, buvo sulaikyti Baltarusijos sostinėje per demonstracijas, vykusias po gruodžio 19 d. prezidento rinkimų. Tarptautiniai stebėtojai rinkimus pavadino „su trūkumais“.

RYGA

Viena priežasčių, kodėl buvęs Maskvos meras Jurij Lužkov įtrauktas į sąrašą asmenų, kuriems uždrausta atvažiuoti į Latviją, buvo jo neigiami atsiliepimai apie šią šalį, pareiškė Latvijos VRM vadovė Linda Murniečė. Pasak jos, jau aišku, kad buvęs Maskvos meras negaus leidimo gyventi Latvijoje, taip pat negalės atvykti į šalį.

KIJEVAS

Ukrainos buvusi premjerė Julija Tymošenko, kaltinama piktinaudžiavimu valdžia ir lėšų pasisavinimu, pareiškė nesitrauksianti iš savo šalies, nors vienas artimas politikės padėjėjas siekė susitarti dėl galimybės jai gauti prieglobstį Čekijoje. Buvusi premjerė kaltinama per savo kadenciją neteisėtai pasisavinusi iš valstybės išdo milijonus eurų, skirtų aplinkos apsaugos programoms.

MINSKAS

Baltarusijoje valdžia vėl ėmėsi veiksmų prieš opoziciją. Praėjus mėnesiui po prieštarų prezidento rinkimų saugumo pajėgos atliko kratas nepriklausomų žiniasklaidos priemonių redakcijose bei vyriausybės priešininkų butuose. Be to, suimtas opozicijos kandidatas į prezidentus Ivan Kulikov. Milicija apklausė žurnalistus, pranešinėjusius apie numalšintus protestus Minske praėjusių metų gruodžio 19 d., kai pasibaigė balsavimas.

ŽENEVA

Šveicarijos teisingumo ministerija tiria informaciją, kad JAV ambasada Ženevoje vykdė neteisėtą šnipinėjimą Šveicarijos teritorijoje. 2007 m. JAV paprašė Ženevos leidimo tam tikruose šalies teritorijoje esančiuose pastatuose saugumo sumetimais vykdyti stebėjimo ir sekimo veiklą. Tuo met Šveicarija atsisakė patenkinti Washington prašymą dėl teisinio pagrindo ir dvišalių susitarimų šioje srityje trūkumo.

JAV

WASHINGTON, DC

Gydytojai mano, kad mirtis nebegresia JAV Kongreso Atstovų rūmų narei Gabrielle Giffords, kuri buvo sunkiai sužeista per pasikėsinimą sausio 8 d. Arizona valstijos Tuscon mieste. Tai pranešė Tuscon miesto ligoninės gydytojai. Jie patvirtino, kad G. Giffords atjungta nuo dirbtinio kvėpavimo aparato ir kvėpuoja savarankiškai. Kongreso narė pastarosiomis dienomis atsimerkia, padedama atsisėda ant lovos ir įvykdo gydytojų prašymus pajudinti kojas. Kulka įlėkė politikei į pakaušį ir išlėkė kiek aukščiau antakio, pažeisdama galvos smegenų sritį, atsakingą už kalbą. Gyvybiškai svarbūs centrai nebuvo paliesti.

NEW YORK

2010 m. piratai įkaitais paėmė rekordiškai daug žmonių – 1,181 – nepaisant aktyviau jūroje budinčių pareigūnų. Tarptautinio laivybos biuro (IMB) duomenimis, praėjusiais metais visame pasaulyje buvo užgrobti 53 laivai, 49 iš jų – prie Somalio krantų. Per piratų užpuolimus 8 jūreiviai žuvo. IMB teigia, kad tokie skaičiai kelia nerimą, kadangi jie yra didžiausi nuo 1991 m., kada centras pradėjo savo veiklą. Šiuo metu Somalio piratai yra užgrobę 31 laivą su daugiau nei 700 narių įgula.

ARTIMIEJI RYTAI

RAMALA

Jungtinių Tautų (JT) Pasaulio maisto programai (WFP), jos pačios duomenimis, šiais metais kovai su badu trūksta beveik trijų milijardų dolerių. Ir ši suma biudžete dar didės, jei toliau kils maisto produktų kainos. Jei maisto kainos vėl didės, labiausiai pažeidžiami žmonės pasaulyje neteks valgio, kurį dar turi.

ATLANTIC
Express Corp.

1-800-775-SEND
www.atlanticexpresscorp.com

Ocean Freight
Krovinių gabenimas laivu į visas pasaulio šalis.

Air Freight
Krovinių gabenimas lėktuvu į visas pasaulio šalis.

Auto Export
Automobilių pirkimas bei siuntimas į visas pasaulio šalis.

Small Packages
Smulkių siuntinių siuntimas bei pristatymas į namus Lietuvoje, Latvijoje, Estijoje, Baltarusijoje bei Ukrainoje.

Trucking
Krovinių pervežimas visoje Amerikoje.

8801 78th Ave Bridgeview, IL 60455 Tel. 1 708-599-9680
Fax. 1 708-599-9682 Tel. 1 800-775-7363

Valstybės pradžia ir pabaiga: tarp sausio 13–sios ir sausio 16–sios

Atkelta iš 4 psl.

Nenuostabu, kad Lietuvoje iki šiol neegzistuoja pilietinė visuomenė. Lietuvoje jai nėra dirvos kurtis, o bet kokie pilietinio aktyvumo daigai yra tą pačią akimirką sudraskomi, tokią veiklą įvardijant kaip gėdingą, kriminalinę, griaušančią valstybingumo ir konstitucijos pagrindus, sukeliančią „nereikalingas įtampas”, žodžiu, žalinga ir pavojinga valstybei.

Dar kartą grįžkime prie Kirkilo teiginio. Visuomeninių organizacijų veiklos ir pilietinės valios išraiška streiko formą, kuri yra vykdoma atsižvelgiant į Lietuvos įstatymus, jis pavadino ne politine veikla, bet „politikavimu”. Taigi politika Lietuvos valstybėje užsiima tikrai seimūnai, o tai, ką daro Lietuvos piliečiai, kurie, beje, yra tikrasis valstybės ir konstitucijos pagrindas, yra tikrai pavojingas politikavimas, kurį, norint palaikyti stabilumą valstybėje, reikia panaikinti. Tokiu atveju tauta Lietuvos valstybei yra reikalinga tikrai tam, kad palaikytų sistemą – mokėtų mokesčius bei kartą per ketverius metus patvirtintų sistemos teisėtumą balsavimu. Bet kokia kita visuomeninė ir politinė piliečių veikla yra nereikalinga, nepageidaujama, pavojinga.

...

Grįžkime prie įvykių, atvedusių prie 2009 m. sausio 16-osios. Tuo metiniais naujų partijų kūrimosi reiškiniai Lietuvoje neliko nepastebėti. Sistema „įjungė” savisaugos mechanizmą. Rinkiminė agitacija per radiją ir televiziją buvo atiduota prižiūrėti centriniam rinkimų komitetui, kuris užtikrino, kad mažesnės partijos neišigytų radijo ar televizijos eterio. Tokiu būdu buvo „saugomas” didžiųjų partijų *status quo*. Tada mažai kas atkreipė dėmesį į Valentino Mazuronio komentarą, kad tokią veiklą galime drąsiai vadinti „demokratijos laidotuvėmis”.

Vėliau naujai išrinkta Kubiliaus vyriausybė 2008 metų gruodį ir 2009 metų pradžioje ėmėsi darbo – „Sodros” išmokos buvo sustabdytos, socialiniai darbuotojų atlyginimai „užšaldyti”. Pensininkai, bedarbiai, medikai, mokytojai, kaip niekas kitas, jautė smarkiai blogėjančią padėtį. Kubiliaus vyriausybė kaip ir šiandien siūlė tą patį „diržų veržimosi” planą – mokesčių didinimą, lengvatinių mokesčių peržiūrą, biudžetų medikams, mokytojams, policininkams mažinimą, kartu su mažinamomis socialinėmis pašalpomis ir pensijomis. Visuomenės reakcijos ilgai laukti nerekėjo: streikų ėmėsi aukštųjų mokyklų dėstytojai, bibliotekos darbuotojų asociacija, kuri netgi mėgino apeliuoti į Konstitucinį Teismą. 2008 gruodį į Konstitucinį Teismą taip pat planavo kreiptis Lietuvos vežėjų asociacija dėl vyriausybės bandymų įvesti automobilių mokesťį. 2009 metų sausį automobilių eilės išsirikiavo gatvėse netoli Parlamento, taip vairuotojams protestuojant prieš bandymą įvesti privačių automobilių mokesťį. Tada Mazuronio pajuokavimas, kad netrukus bus įvestas ir „barzdos mokestis”, atrodė, tuoj, tuoj taps realybe. Savo nuomonę bandė reikšti ir kultūros veikėjai bei muzikantai. Po vieno iš renginių, nukreiptų prieš mokesčių didinimą, Žilvinas Žvagulis „Lietuvos žinioms” sakė: „Kitą kartą muzikantai vietoj dainų grįš su plytomis...”

2008 m. gruodžio 23 d. Lietuvos

profesinės sąjungos kreipėsi į prezidentą Adamkų, premjerą Kubilių, Nacionalinio saugumo ir gynybos komiteto narę Rasą Juknevičienę bei Biudžeto ir finansų komiteto narį Joną Dagį dėl naujos vyriausybės sukurtos programos, reikšdami nepasitenkinimą bei reikalavimus ją peržiūrėti. Kreipimaisi liko be atsako. Pirmąją 2009 m. sausio savaitę profsąjungos gavo leidimą protestuoti prie Seimo sausio 16 dieną. Per įvairias žiniasklaidos priemones jos kreipėsi ne tik į darbininkų ir visuomenines organizacijas, bet ir visuomenę, kviesdamos prisidėti. 2009 m. sausio 16 d. prie Seimo susirinko Lietuvos profesinių sąjungų, Lietuvos Darbo federacijos atstovai ir jiems pritariantys visuomenės nariai. Protestuotojai reikalavo socialinio teisingumo, solidarumo bei vyriausybės atsižvelgimo į profsąjungų ir kitų visuomeninių organizacijų reikalavimus, kuriant valstybinę programą. Lietuvos televizijos laidos „Panorama” iš įvykio vietos rodyto siužeto metu vienas iš protesto dalyvių įvertino padėtį,

Kaip ir tarybiniais laikais, šiandien Lietuvoje visuomeninę, pilietinę iniciatyvą yra stengiamasi užgniaužti. Kaip ir tada, šiandien tai yra daroma stengiantis sunaikinti pilietines tendencijas, kurios peraugtų į faktines piliečių iniciatyvas bei veiksmus, keliančius „pavojų”. (...) Ar tik ne tokiam elgesyje reikėtų reikėtų ieškoti 2009 metų sausio 16–sios įvykių ištakų?

sakydamas: „Tai ne dėl ekonomikos, tai dėl pačios sistemos. Sistema, pasatyta ant melo, anksčiau ar vėliau sugrius...” Tuo tarpu kitas pašnekovas pritarė: „Šiandien nėra taip, kaip mes įsivaizdavome ateitį, stovėdami šioje pačioje vietoje sausio 13–sios naktį 1990 metais, laukdami sovietų tankų...”

Net ir pačią protesto dieną piliečių susibūrimas prie Seimo pastato, kur dirba tautos valią išreikšti įgaliotieji tautos atstovai, liko tų pačių atstovų nepastebėtas. Tai buvo sistemos savisaugos mechanizmo veikimo principas. Sunku patikėti, kad tada vyriausybė nežinojo apie profsąjungų ir visuomeninių organizacijų reikalavimus, kad nežinojo apie mitingą, kuriam leidimas buvo išduotas beveik prieš dvi savaites, nežinojo visuomenėje vyraujančių nuotaikų. Vyriausybė tai žinojo, bet nekreipė dėmesio, todėl kad atkreipusi dėmesį, būtų turėjusi prisiimti atsakomybę pripažinti esančias problemas, o vėliau jas spręsti. Deja, pilietinės sąmonės ir atsakomybės neturintiems vyriausybės vadovams ir atstovams tokio „nepatogumo” nerekėjo. Seimo pirmininkas tą dieną susitikinėjo su užsienio diplomatais (puikus pasiteisinimas), šalies prezidento apskritai nebuvo Vilniuje, kiti vyriausybės atstovai atostogavo... Ironiškas ir tuo pačiu liūdnas faktas yra tas, kad įsiveržusieji į Parlamento pastatą neturėjo kam pateikti savo reikalavimų, nes nebuvo kas juos išklaustytų ar bent jau priimtų peticiją.

Vėliau sekė suirutė, aistros, įsiskarščiavusiųjų šūkavimai, buvo mėtomos kiaušiniai, sniego gniūžtės, akmenys, dužo Parlamento pastato langai, protestų mitingkas virto riaušėmis. Šiandien besipiktinantys tokiu „barbariškumu” gali tuo pat metu ir

pasidžiaugti – mieste nebuvo daugomai vitrinų langai, deginami policijos automobiliai, masiškai niokojamas valstybinis ir privatus turtas, riaušės nepaplitė masiškai per kelias dešimtis miestų ir nesitęsė keletą dienų ar net savaitių. Tačiau ar šiandien galime šimtu procentų teigti, kad Lietuvoje taip niekada nebus?

...

Nuo 2009 m. sausio 16–sios įvykių praėjo lygiai 2 metai. Padėtis šalyje vargu ar pagerėjo, nors tuo pačiu metu sistema Lietuvoje, kaip ir tada, jaučiasi nesaugi. Pavojus sistemai yra vilties prošvaistė, kad valstybės valdymas kada nors taps pačių piliečių reikalu. Pavojaus sistemai buvimas – tai demokratijos ženklas valstybėje, kurioje demokratijos sąvoka yra iškraipyta tam, kad valdančiosios jėgos galėtų ją dangstyti bei toliau kovoti prieš valstybės piliečius, o tai reiškia – prieš pačią valstybę. Toks sistemos „savigynos” būdas taip pat rodo jos požiūrį į šalies visuomenę ir joje vykstančius demokratinius procesus – problemų kėlimas

dėmesio į pilietines ir visuomenines iniciatyvas. Ar tik ne tokiam elgesyje reikėtų ieškoti 2009 metų sausio 16–sios įvykių ištakų?

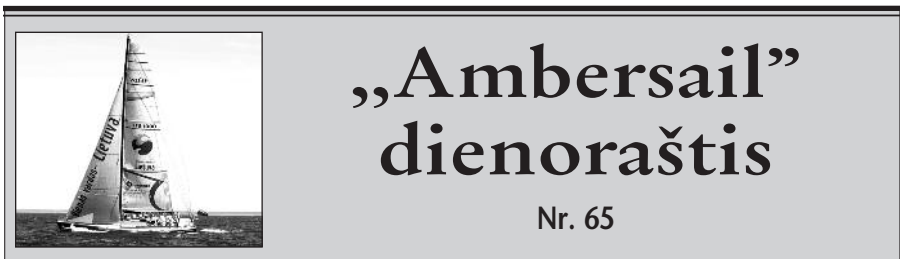
...

Šiandien, kaip pastebi politologas Vytautas Radžvilas, šalies vadinamasis politikos, verslo ir kultūros elitas nerodo tautinio ir valstybinio sąmoningumo pavyzdžio, bet patenkintas savo padėtimi užsiima „pigia, smarkiai išpučiamų šalies laimėjimų propaganda ir primityviu demokratijos pranašumų liaupsinimu”. Tokia propaganda šiandien tragiškai didėjančios emigracijos iš Lietuvos metu eina globalizacijos keliu ir „išsikeroja” už geografinių Lietuvos ribų. Kuo didesnių socialinių problemų turime Lietuvoje, tuo plačiau „švenčiame” – jachtos neša „lietuvišką žinią” aplink pasaulį, dainuojame lietuvišką himną kiekviename žemyne, vystome strategijas apie „Globalią Lietuvą”, kada tuo pat metu Lietuvoje nėra leidžiama rinktis viešumoje daugiau nei devyniems žmonėms savo nuomonei viešai pareikšti. Apie kokią demokratiją kalbame ir kokią Lietuvą pasauliniu mastu šloviname?

Politikai ir toliau žaidžia populistinius žaidimus, „sąmonindami” liaudį. Štai savivaldybės Renginių derinimo komisijos pirmininkui Virginijui Dastikui neva net darosi „nemalonu kaip piliečiui”, kai prašyme mitingui prie Seimo yra minima, kad norima paminėti sausio 16–tosios įvykius. Manau, Dastikui turėtų būti visų pirma gėda kaip visuomenės atstovui vaidinti sąžiningo sistemos biurokrato vaidmenį (tokie yra patys pavojingiausi bet kurioje antidemokratinėje sistemoje) ir ieškoti kliūčių pilietinės nuomonės išraiškai, pasitelkiant „gėdą” ir „sąžinę”. Dar liūdnasnis „užkietėjusio” sistemos funkcionieriaus pavyzdys, kada žmogus tampa „robotu” be jokių pilietinių ambicijų ar sąmonės, yra konservatorės Danutės Bekintienės pasakymas: „Seime, kaip žinote, tuo metu nevyksta posėdžiai, politikų yra tikrai vienas kitas, o prie ko čia kanceliarijos darbuotojai, kam ten juos gąsdinti ir vėl juos traumuoti?” Po tokių pasakymų apima visiška nevilits, tarsi kanceliarijos ir vyriausybės darbuotojai ir mes gyventume skirtinguose pasauliuose, pagal skirtingus principus, kalbėtume skirtingomis kalbomis.

Nuo 1991–ųjų sausio 13–osios įvykių praėjo 20 metų. Apsidairykime aplinkui ir paklauskime savęs, ar dėl tokios valstybės ateities tą naktį buvome pasiryžę mirti? Ar šiandien nors kiek, kad ir labai nedaug, mes, Lietuvos piliečiai, jaučiamės savo valstybės šeimininkais, jos ateities kūrėjais? Ar šiandien masinės emigracijos iš Lietuvos metu jaučiamės reikalingi savo valstybei? Ar ir toliau besiverždami diržus dar tikime, kad vieną dieną juos galėsime atsileisti? Šiandien galime net dvi savaites dalyvauti Sausio 13–tajai skirtuose renginiuose, Amerikos senatoriai gali lankytis Vilniuje ir skaityti kalbas Parlamente bei susitikinėti su Lietuvos ministrais, Washington galime organizuoti specialias TV diskusijas, tačiau nepamirškime, kad sausio 13–toji ir sausio 16–toji yra dvi, tarpusavyje daugiau, nei iš pirmo žvilgsnio gali atrodyti, susijusios datos. Pirmoji žymi šlovingą naujos valstybės pradžią, antroje – šios valstybės neišsipildymą.

Mykolas Gudelis – JAV lietuvis, šiuo metu studijuoja *The New School For Social Research, New York mieste. Vienas iš „AmericaLTV” įkūrėjų ir laidų vedėjų.*

Nuo Gibraltaro iki Almerijos – apie 135 jūrmylės, tad varomi stipraus vėjo, plaukdami 12–15 mazgų greičiu, Almeriją turėjome pasiekti per 1–3 val. p. p. Almerija atrodė jau ranka pasiekiamą. Kalbėjome apie svarbiausią mūsų kelionės dalį – planuojamus susitikimus su Ispanijos lietuviais, dalinomės „Tūkstantmečio odisėjos” IX etapo, kuris jau atrodė beveik baigtas, išpūdžiais.

Vėjas, leidžiantis saulei, ėmė stiprėti. Gūsiai jau siekė 30 mazgų, mūsų greitis taip pat didėjo. Vis dėlto plaukėme kiek lėčiau nei galėtume. Dėl groto rifavimo spynos gedimo negalėjome pilnai išsikelti groto ir plaukėme su surifuotu grotu. Priekyje buvome pasikėlę ričeri – didesnę nei stakselis burę.

Sutemus vėjas pasiekė 40 mazgų. Pradėjome džiaugtis, kad iš Gibraltaro išėjome surifuotu grotu. Viduržemio jūra bangavo gana trumpomis, stačiomis ir aukštomis, 4 metrus siekiančiomis bangomis. Laivą gerokai blaškė. Vėjas pasisuko tiesiai į laivo galūgalį, tad kartas nuo karto turėjome keisti kryptį – halzuoti – pervesti bures į kitą pusę. Plaukimas buvo sudėtingas, tad nuolat turėjo budėti didesnė įgulos dalis, viena vachta – 4 žmonės – vargiai būtų suvaldžiusi laivą halzo metu.

Apie 2 valandą nakties, darant eilinį halzą, „Ambersail” užliejo kelios didžiulės bangos, ir laivas sekundei tapo beveik nevaldomas. Jachta pasisuko šonu į vėją, stiprus vėjas bloškė jachtą ant šono. Per viršų persirito viena banga. Vairininkas sušuko apie antrą bangą, laivą dar kartą bloškė ant šono, tačiau šį kartą banga buvo mažesnė nei pirmoji. Vyras suskubo atleisti grotą, kad vėjas nebespaustų jachtos burių prie vandens. „Ambersail” vėl sugrįžo į normalią padėtį, tačiau atsilaisvino priekinės burės – ričerio – valdymo virvės, burė pradėjo stipriai plazdėti, blaškoma stipraus vėjo, kol įplyšo.

Jachtą pavyko pakreipti pavėjui ir pabangiui. Keli įgulos nariai, vadovaujami Linkaus, nubėgo į jachtos priekį nuleisti suplyšusios burės. Po 5 minučių viskas buvo baigta, plaukėme tik su surifuotu grotu. Tačiau net ir tada, pučiant 40 mazgų viršijančiam vėjui, jachta per aukštas bangas lėkė 20–25 mazgų greičiu.

Tai buvo vėjo pikas, toliau jis ėmė rimti, kol galų gale visai nustojo pūsti. Į Almerijos uostą įėjome beveik štilyje. Po audringos nakties įgulos nariai buvo gerokai pavargę, labiau patyrusieji budėjo visą naktį. Vieningai kalbėjome, kad tokios sudėtingos nakties nebuvo net Atlante, tad Viduržemio jūra pasitiko mus ne itin palankiai ir leido suprasti, kad gamtos stichijoms siaučiant budrumo prarasti negalima.

Vis tik sėkmingai pasiekėme Almerijos uostą, užbaigėme plaukimą. Dabar mūsų laukia svarbiausioji šio etapo dalis – susitikti su Ispanijoje gyvenančiais tautiečiais ir pakviesti juos kartu švęsti Lietuvos vardo tūkstantmetį.

Mindaugas Rutkauskas
IX etapo įgulos narys

2009-05-18 Ilgos laukimo valandos krante

Pusę dienos keitėme sraigą, pas-tatėme didesnį, jo mums prireiks prie Britanijos krantų, kur didelis vandens lygio svyravimas (5–6 metrai) ir stiprios vandens srovės.

Keitėme, tai reiškia, kad dirbo kapitonas Baublys ir Linkus. Kiti buvo priversti sukiotis prie kranto 6 valandas. Aišku, keli žmonės galėjo išeiti į miestą, bet negi paliksi laivą, kai jau kelias dienas lauki išplaukimo ir norisi nors šiek tiek, nors kuo prisidėti. Dabar aišku, kodėl kapitonas visada randa darbo įgulai – nieko neveikimas veda iš proto, o dar aukš-tai į zenitą pakilusi karšta Ispanijos saulė.

Kaip visada nuotaiką kelia vietos lietuviai, kurie sugebėjo susirasti „Ambersail” laivą netgi Almerijos uosto laivų statykloje, į kurią buvo pervarytas laivas iškėlimui. Buvę klaipėdiškiai Svetlana, Mindaugas ir Simonas, Ispanijoje gyvenantys jau 10 metų, padėjo greitai susigaudyti mieste, ieškant sraigto detalių. Ypatingai gelbėjo Svetlana, kuri sugebėjo puikiai išversti į ispanų kalbą technines buriuotojų frazes ir puikiai išaiškino vietos policininkams, kas mes tokie ir ką čia veikiame. Nes poli-cija aplinkui suko ratus kas 15 minučių.

Bus daugiau.

Mūsų draugai ir pagalbininkai Almerijos lietuviai.

Dantų gydytojai

DR. JOVITA KERELIS DANTŲ GYDYTOJA

9525 S.79 th Ave., Hickory Hills, IL
Tel. (708) 598-8101
Valandos pagal susitarimą

EUGENE C. DECKER, DDS, P.C. DANTŲ GYDYTOJAS

Lietuviams sutvarkys dantis už prieinamą kainą.
Susitarimui kalbėti angliškai arba lietuviškai.
4647 W. 103 St., Oak Lawn, IL
55 E. Washington, Sulte 2401,
Chicago, IL

Chirurgai

Dr. PETRAS V. KISIELIUS Inkstų, pūslės, prostatos gydymas bei chirurgija

Center for Health
1200 S. York, Elmhurst, IL 60126
630-941-2609

Skelbimų skyriaus
tel. 1-773-585-9500

Širdies ir kraujagyslių ligos

VIDAS J. NEMICKAS, MD
KARDIOLOGAS – ŠIRDIES LIGOS
7722 S. Kedzie Ave.
Chicago, IL 60652
Kab. tel. 773-471-3300

Akių ligos

ARAS ŽLIOBA, MD
AKIŲ LIGOS – CHIRURGIJA
219 N. Hammes Avenue
Joliet, IL 60435
Tel. 815-741-3220

Vidaus ligos

EDMUNDAS VIŽINAS, MD, S.C.
VIDAUS LIGŲ GYDYTOJAS
Kalbame lietuviškai
6918 W. Archer Ave. St. 5 ir 6
Chicago, IL 60638
Tel. 773-229-9965
Valandos pagal susitarimą

Kino lauke – ir pėstininkas...

Atkelta iš 5 psl. latviai didžiuojasi Kurtinaičiu! Mano atveju filmas dalyvauja festivaliuose, laimi prizus, jį giria visas pasaulis, o lietuviai tyli. Lyg nebūtų „Nereikalingų žmonių”. Bet kartoju – aš labai džiaugiuosi, kad gyvenau Lietuvoje. Man tai davė platesnį pasaulio matymą ir galimybę šviežiai pažvelgti į tai, kas vyksta Latvijoje. Kūrybiniai keliai nuvedė į Japoniją ir Honkongą, dabar štai atsirado Ispanija, Portugalija – mane tas džiugina. Kartais žmonės klausia – ar atsipirko filmas? Aš nežiūriu į „Nereikalingus žmones” kaip į kažkokį rezultatą, čia tik kelio pradžia. Labai daug kas „Nereikalingų žmonių” dėka pradėjo judėti, vis atsidaro naujos durys, atsiveria nauji laipteliai. Nepasiekiau dar nė pirmo aukšto, bet tas procesas yra labai įdomus.

– O kaip su naujais sumanymais? Ar yra koks nors scenarijus galvoje, o gal net popieriuje?

– Labai laukiau šito klausimo. Prisimenu praeitą mūsų pokalbį – Jūsų nenustebino, jog ruošiausi pakviesti filmuotis garsią japonų aktorę. Iki tol visi, kam prasitardavau, žiūrėjo į mane keistai – niekas netikėjo, net žmonės iš kino pramonės. Filmuojant „Amaya” supratau, kad ir toliau labai norėčiau dirbti su K. Momoi, jai darbas su manimi irgi paliko teigiamą išpūdį. Parašiau scenarijų naujam filmui, jau nusiunčiau jį K. Momoi – jai labai patiko, ir aš tikiuosi, kad rugpjūtį ar rugsėjį prasidės filmavimas. „Tempura” – toks būsimo filmo pavadinimas, ku-

rio scenarijų, beje, rašiau pusiau lietuviškai, pusiau latviškai. Dabar laukiame atsakymo dėl finansavimo iš Ispanijos, Japonijos, bandysiu surasti „girdinčias ausis” Latvijoje, gal ir Lietuvoje. Projektas nepigus, bet aš esu pilnas energijos ir labai norėčiau, kad per kitą mūsų pokalbį scenarijus vėl pasikartotų, t. y., filmas, apie kurį mes kalbame dabar, jau būtų padarytas, ir aš dirbčiau su kitu.

– O aš Jums savo ruožtu linkėčiau, kad pertrauka būtų ne dveji, o vieneri metai! Beje, kokia yra tikimybė, kad „Tempura” taps bendru ispanų – japonų – latvių filmu?

– Tai būtų geriausias variantas. Ispanai yra prasitarę, kad jis galėtų būti ispanų filmas, juk veiksmas vyksta Madride, aplink Madridą, tik nedidelė jo dalis – Portugalijoje. Tokiu atveju yra galimybių gauti visą finansavimą. Bet aš vis dar tikiuosi surasti žmonių Latvijoje ir galbūt Lietuvoje, kurie suprastų, kad verta investuoti į tokį projektą. Kol kas neturiu ambicijų būti tik režisieriumi, turiu būti karys ir kovoti už savo filmą visuose etapuose: iš pradžių, kad gautumei finansavimą, paskui, statant filmą ir pagaliau, su tuo filmu einant toliau.

– Žodžiu, ir generolas, ir pėstininkas?

– Ir virėjas! Pakeliui dar turi mokėti išvirtti sriubą – ne tik sau, bet ir komandai!

AR ŠALIŲ KAIMYNYSTĖ BELIKO...

Atkelta iš 3 psl.

„Mūsų užsienio politikos strategijos, tikslai dažnai tampa reaktyvūs. Neturime proaktyvios užsienio politikos. Reaguojame į tam tikras mūsų strateginių partnerių užsienio politikos kryptis ir gaires. Tuo tarpu dažnai nutinka taip, kad mūsų partnerėse, po rinkimų pasikeitus vado-

vams, pasikeičia ir užsienio politikos gairės. Kartais, atrodo, vos spėjame prieiti prie jų, suprasti, ko jie nori, kur galėtume labiau bendradarbiauti, jie paima ir pakeičia savo kryptis”, – apibendrina pašnekovas.

Parengė Virginija **Vervečkaitė**
„Elta”

Vilija B. Thomas, gyvenanti **Irving TX**, kartu su metinė „Draugo” prenumeratos mokesčiu atsiuntė mums ir 65 dol. auką. Labai ačiū, kad mus skaitote ir remiate.

Cesius Kuras, gyvenantis **Windsor ON, Canada**, pratęsė metinę „Draugo” prenumeratą ir paaukojo 50 dol. auką. Nuosirdžiai Jums dėkojame.

Sausio 9 d. Cicero lietuvių susibūrimo programos vedėja Jonė Bobinienė (dešinėje) su savo amžiaus sukaktį minėjusiu Jonu Kupriu ir JAV LB Cicero apylinkės valdybos pirmininku Mindaugu Baukumi (pirmas iš kairės).
Edvardo Šulaičio nuotr.

Pas Cicero lietuvius

EDVARDAS ŠLAITIS

**Paminėti
Sausio 13-osios įvykiai**

Po dviejų savaitių pertraukos – dėl šv. Kalėdų ir Naujųjų Metų švenčių – sausio 9 d. Cicero ir apylinkių lietuviai vėl rinkosi į jiems skirtą kambarį buvusiam Šv. Antano parapijos pradžios mokyklos pastate sekmadieniniam susibūrimui.

Šv. Antano parapijos (Cicero) šimtmečio minėjimo lietuvių grupės pirmininkė Aldona Zailskaitė.

Šį kartą buvo prisiminti Sausio 13-osios įvykiai, vykę Lietuvoje lygiai prieš 20 metų. Apie tai kalbėjo ir tą įvykį vykusiai pažymėjo dažnos lietuviškų renginių dalyvės – Liuba Šniurevičienė ir Virginija Mauručienė. Jos trumpai nupasakojo tų reikšmingų dienų įvykius, suminėjo žuvusiuosius, padėklamavo keletą eilėraščių šia tema. Po to visi dalyviai bendrai sugiedojo „Lietuva brangi“. Prie Marijos statulėlės buvo uždegta viena didelė žvakė ir 13 žvakučių – kiekvienam žuvusiam 1991 m. sausio 13-osios susirėmime su rusų kariuomene ir tankais.

Buvo perskaitytos tą dieną žuvusiųjų pavardės su kai kuriais ryškesniais duomenimis. Žuvusieji po mirties buvo apdovanoti I laipsnio Vyčio Kryžiaus ordinu ir užsitarnavo visų mūsų tautiečių padėką ir pagarbą.

Svečias iš Čikagos Vladas Žukauskas kvietė susirinkusius į lietuvių meno ansamblio „Dainava“ ruošiamą susikaupimo popietę „Aukos dvasia“, skirtą paminėti Sausio 13-osios įvykius. Ji įvyks sausio 23 d. 3 val. p. p. Švč. Mergelės Marijos Gimimo bažnyčioje, Marquette Park.

Kitas kalbėtojas – nuolatinis šių susibūrimų lankytojas adv. Saulius Kuprys – pakvietė į kitą šio įvykio

minėjimą, kurį ruošia Amerikos Lietuvių Taryba ir JAV LB Lemonto apylinkės valdyba. Renginys vyko sausio 16 d. Pasaulio lietuvių centro didžiojoje salėje. Lemont. Minėjime žodį tarė tų įvykių dalyvis, Riterio Kryžiaus kavalierius, apdovanotas ir Lietuvos Vyčio Kryžiumi, kapitonas Andrius Linas Eiva, šiuo metu gyvenantis Washington, DC.

Apie Šv. Antano parapijos šimtmečio minėjimą

Aldona Zailskaitė, vadovaujanti Šv. Antano parapijos 100 metų minėjimo komitetui, pranešė apie šio įvykio pažymėjimą, kuris tęsis visus metus. Ji prašė atnešti gėlių Palaimintojo Jurgio Matulaičio altoriui Šv. Antano parapijos bažnyčioje papuošti.

2011 metais yra numatyta net 12 minėjimų, kuriuos suruoš trys tikinčiųjų bendruomenės, besilankančios Šv. Antano parapijos bažnyčioje.

Vasario 13 d. minėjimą rengia angliškai kalbantieji, o kovo 13 d. – ispanų kilmės tikintieji. Balandžio 10 d. – minės lietuviai, o gegužės 8 d. – amerikiečiai.

Kiek didesnis minėjimas, kurį ruoš visos trys tikinčiųjų bendruomenės, bus birželio 12 d. (per Sekmines ir dieną prieš Šv. Antano šventę). Visų trijų bendruomenių ruošiamu minėjimu, kuris vyks ir gruodžio 11 dieną, bus užbaigti sukaktuvinių metų minėjimai.

Sausio 9 d. parapijos biuletenyje anglų ir ispanų kalbomis buvo išspausdintas rašinys apie Šv. Antano parapijos užuomazgą su parašu, kad tas aprašymas bus tęsiamas.

Beje, susibūrimo metu buvo pagerbtas fotografas Jonas Kuprys, kuris tą dieną šventė savo gimtadienį. Jam visi susirinkusieji sugiedojo „Ilgiausių metų“. Susirinkimą sumaniai vedė viena iš kavinės vedėjų – Jonė Bobinienė.

Reikia tikėtis, kad ir lietuvių tikinčiųjų šiais – sukaktuviniais – metais Šv. Antano bažnyčioje, Cicero apsilankys daugiau, nei anksčiau. Bent jau šiais sukaktuviniais metais per lietuviškas pamaldas šioje gražioje bažnyčioje galėtų būti daugiau tautiečių. Bažnyčioje puikiai lietuviškas giesmes gieda nedidelis choras. Tai – chorvedės Vilmos Meilutytės nuopelnas. Primename, kad Šv. Antano bažnyčia ir kavinės kambarys (ten vyksta sekmadieniniai susitikimai) yra 50-tos Ave. ir 15-tos St. sankryžoje, Cicero.

Kalėdų šventė „Žiburėlyje“

Sunku įsivaizduoti, kad jau prabėgo pusė mokslo metų. Susirinkome visi – tėveliai, broliukai, sesutės, seneliai ir draugai, pasidžiaugti mūsų Montessori mokyklos „Žiburėlis“ mokinių pasiekimais.

Gruodžio rytas buvo šaltas, bet salėje buvo šilta ir jauki nuotaika. Stalai – kalėdiškai papuošti, ant sienų kabėjo mokinių sukurti meno darbeliai. Į žalią Advento vainiką buvo įsmeigtos violetinės ir rožinės žvakutės – vaikučiams mokykloje visą gruodžio mėnesį buvo kalbama apie Adventą.

Kitoje salės pusėje kabėjo dideli zuikiai. Juos kiekvienas žiburiukas padarė iš vatos gabaliukų ir pridėjo ūsus, ausytes ir judančias akutes. Zuikučiai atrodė tokie minkšti, su šiltais kailiukais, tikrai pasiruošę žiemos šalčiams.

Visi svečiai grožėjosi šiais gražiais darbeliais, kai staiga į salę įšokavo visas būrys zuikučių!

Šokavo, šokavo jie, kol visi atsidūrė salės viduryje. Baltai apsirengusių zuikučių tik ausyčių spalva skyrėsi – mergytės buvo su rožinėmis ausytėmis, o berniukai – su mėlynomis. Pasirodo, kad visi zuikučiai – „Žiburėlio“ mokyklos mokinukai, besimokantys rytinėje ir popietinėje pamainose. Smagu buvo pamatyti tokį didelį būrį zuikučių-lietuviukų! O dar smagiau buvo stebėti jų atliekamą programą. Kiek daug jie išmoko per šiuos keletą mėnesių – mokėjo ir pasaką pasekti, ir eilėraštkus padeklamuoti, ir dainelę padainuoti! Net tik deklamavo ir dainavo, bet kiekvienam eilėraščiui ir kiekvienai dainai pritaikė judesius ar šokius.

Žiburiukai pasakojo susirinkusiems svečiams pasaką – kas darosi žiemą ir kaip reikia jai pasiruošti. Aiškino, kad jie žiemos kailinius apsivilko, kad nesusaltų ir pavasario sulauktų.

Šiltais kailiniais apsitūlavę zuikučiai nutarė pasivaikščioti gamtoje. Bevaikščiodami sutiko įvairiausių žvėrelių ir visų jų klausinėjo, kaip šie pasiruošę žiemai. Pirmasis sutiktasis buvo ežiukas. Jis pasisakė, kad ant savo spygliukų nešiojasi lapus, kurie jam yra tarsi striukė, ir todėl ežiukui nešalta. Jis taip pat papasakojo, kad

ir į namus nusinešė lapų, kad būtų šilčiau. Įdomu buvo zuikučiams sužinoti, kad klevo lapus galima panaudoti šilumai!

Eidami toliau zuikučiai sutiko kitą ežiuką. Ir jo paklausė, ar šis pasiruošęs žiemai. Ežys atsakė, kad jis rinko ir rinko obuoliukus. Tiek prisirinko, kad maisto visą žiemą tikrai nepristigs. Zuikučiai buvo nustebinti ežio pasiruošimu žiemai.

Keliaudami zuikučiai susitiko ir daugiau žvėrelių ir stebėjo, kaip jie ruošiasi žiemai. Netrukus keliauninkai susitiko vilką ir pamatė, kad jis visiškai nepasiruošęs žiemai. Jis buvo senas, jo kailis plonas, menkas ir žilas. Zuikučiai suprato, kad vilkui žiema bus ilga ir sunki.

Visko prisžiūrėję zuikučiai nusprendė, kad reikia ruoštis žiemai. Jie suskubo rinkti likusias uogytes ir lapus, urve kūrėsi šiltus namelius.

Pasibaigus zuikučių pasirodymui, žiburiečių mokytojos vedė pokalbį apie pavasarį, kalbėjo apie šiltesnį ir malonesnį orą ir apie tai, kaip pasikeis zuikučių gyvenimas nuo žiemos iki pavasario.

Staiga pro duris įėjo Kalėdų senelis. Kokia staigmena buvo visiems susirinkusiems, o ypačiai mūsų „Žiburėlio“ mokinukams! Kalėdų senelis labai pavargo, kol atėjo į mokyklėlę. Jis vaikams pasakojo, kad jam teko pusę kilometro eiti pėsčiomis, mat briedžiukai užsispyrė ir nebenorėjo tempti rogių.

Papasakojęs apie kelionę Senelis kvietėsi kiekvieną žiburiuką ir kiekvienam įteikė po dovanėlę. Žiburiukai labai stebėjosi, iš kur Kalėdų senelis tiek daug apie kiekvieną jų žino? Jie prisiminė, kad ir jų mamytės sakė, jog Senelis – visąžinis. Vairiai džiaugėsi Senelio apsilankymu ir dovanėlėmis. Liūdna buvo, kai atėjo laikas su juo atsisveikinti.

Išlydėjus Senelį visi skaniai pasivaishino ir mielai pabendravo. Vairkučiai žaidė įvairiausius žaidimus. Smagiai prisizaide, pasivaishinę, linkėjo vieni kitiems laimingų ateinančių švenčių ir skirstėsi namo. Visi dalyviai išsinešė gražius prisiminimus ir ryžtą susitikti kitais metais.

Vaiva Marchertienė

Smagu zuikučiams buvo, kad juos aplankė Kalėdų senelis.

Vaivos Marchertienės nuotr.

Nuoširdžiam bendruomenininkui

A † A
KĘSTUČIUI ČESONIUI

mirus, žmonai LIUCIJAI, dukterims DAIVAI ir NIDAI, sūnui DARIUI, broliui RIMUI ČESONIUI ir jo šeimai gilią užuojautą reiškia

Teresė ir Algimantas Gečiai

MAŽOJI LIETUVA

Deklamuojame eiles Kalėdų seneliui. Vidos Martišauskienės nuotr.

Kalėdinė eglutė Ragainėje

LIUCIJA GLINSKIENĖ
Ragainės 2-osios vidurinės
mokyklos lietuvių kalbos ir
etnokultūros mokytoja

Gruodis – Ragainės 2-osios vidurinės mokyklos mokytojams ir mokiniams pasiruošimo ateinančioms šventėms metas.

Pamokų metu pakartotos pagrindinės temos, susijusios su žiema, jos šventėmis, tradicijomis. Išmokta naujų žaidimų, dainelių, eilėraščių Kalėdų seneliui sutikti. Klasėse išleisti nauji stendai su Kalėdų, Naujų metų vaizdais, naujais įrašais. Kartu su vaikais papuošti lietuvių kalbos kabinetai. Kabinetų langai – įvairiaspalvėmis snaigėmis, eglutėmis, kiškučiais. Juk ateinantieji 2011 – Kiškio metai. Nupirkti saldainiai, pake-tukai dovanėlėms, paruoštos dovanėlės. Parašytas kvietimas Kalėdų seneliui atvykti į šventę

Beliko tik Kalėdų senelio laukti. O tam dar ir eglutė, ir salę vaikučiai patys papuošė. Čia taip pat atsirado nauji užrašai, linkintys linksmų šv. Kalėdų ir gerų 2011 metų.

Gruodžio 23 d. į nedidelę salę sugužėjome pasipuošę ir pasiruošę ne tik pasilinksminti, bet ir Kalėdų senelio laukti. Atvyko ir mokyklos administracijos atstovai, Lietuvių Bendruomenės nariai, mokinių tėvai.

Mokytoja Zina Budginienė dar kartą primena visiems susirinkusiems susirinkimo tikslą, chorą pakarto-jame svarbiausias šventės frazes.

Mokytojas Feliksas Alimas pasi-ruošęs akompanuoti dainoms. Su-skamba pirmoji – „Du gaideliai“. Kiek išmonės ir judesių atliekant šią dainelę!

Tik štai salėn įeina laiškanešė su dideliu voku, adresuotu lietuvių kal-bos fakultatyvo vaikučiams nuo Ka-lėdų senelio. Mokytojos Liucijos Glinskienės rankose vokas gautas iš Kalėdų senelio. Ką jis rašo? Negi ne-atvyks? Mokytoja skaito laišką, kurį

lietuviškai didelėmis raidėmis parašė Kalėdų senelis. Kiekvieną sakinį vai-kai patikslina, išversdami į rusų kal-bą, kad visi suprastų laiško turinį.

O tekstas toks: „Labą diena, vai-kučiai! Rašau Jums aš – Kalėdų se-nelis iš Laplandijos. Pas mus žiema. Šalta. Daug sniego. Net rogutėmis važinėti pasidarė sunku. Mūsų šalį mažai kas aplanko. Net jokios šalies prezidentas neatvažiuoja.

Aš draugauju tik su vaikais. O draugystė aiški – vaikai laukia manęs ir dovanų.

Ačiū už kvietimą į šventę. Bilietai labai pabrango, ir aš nu-tariau... pas jus vis tiek atvažiuoti. Iki Karaliaučiaus skrisiu lėktuvu. Po to iki Ragainės važiuosiu autobusu. Laukite manęs ketvirtadienį, gruodžio 23 dieną, apie 13 valandą. Su-tikite su dainomis ir gera nuotaika. Iki pasimatymo.

Kalėdų senelis.”
Linksma, juk Kalėdų senelis tik-rai atvyks. Štai ir jis. Pasisveikinę uždainuojame „Mes eglutę turime, žalią gražią turime, šokame, šokame prie eglutės šokame.”

Prasidėjo linksmoji dalis: bend-ravome ir šokome kartu su Kalėdų seneliu, deklamavome išmoktus eilė-raščius, o Kalėdų senelis už tai atsily-gino saldainiais. Tik vis žvalgėmės, kur tos didesnės dovanos. Pasirodo, jos sudėtos maišuose, po eglute, atskirai kiekvienai klasei, ir jų šiemet gana nemažai.

Vaikai dėkoja Kalėdų seneliui, o senelis atsisveikindamas linki vi-siems susirinkusiems linksmų šv. Ka-lėdų ir gerų, laimingų Naujųjų metų.

O mes, mokytojai, už visokeriopą paramą, už paramą organizuojant mokyklines šventes nuoširdžiai dėko-jame Lietuvos Respublikos Užsienio reikalų ministerijai, Čikagos Mažo-sios Lietuvos lietuvių draugijai ir jos pirmininkui Viliui Trumpjonui, Ka-raliaučiaus Vši lietuvių bendruo-menės pirmininkui S. Šamborskiui.

A † A
MAGDALENA JUŠKA

Mirė 2011 m. sausio 16 d.
Gyveno Čikagoje, Marquette Park apylinkėje.
Nuliūdę liko: artimieji ir draugai.
A. a. Magdalena buvo žmona a. a. Justo Juškos.
Velionė bus pašarvota ketvirtadienį, sausio 20 d. nuo 9 val. r. iki 10 val. ryto Švč. Mergelės Marijos Gimimo bažnyčioje, Marquette Park, kurioje 10 val. ryto bus aukojamos šv. Mišios. Po šv. Mišių laidotuvės privačios.
Kviečiame visus draugus, artimuosius ir pažįstamus dalyvauti atsisveikinime ir šv. Mišiose bei pasimelsti už a. a. Magdalenos sielą.

Liūdintys draugai

Laidot. direkt. Donald M. Petkus, tel. 800-994-7600 arba
www.petkusfuneralhomes.com

Buvęs L.D.K. Birutės Ulonų pulko leitenantas

A † A
JULIUS KARSAS
KVARACIEJUS

Mirė 2011 m. sausio 13 d.
Gimė Lietuvoje, Alytaus apskrityje, Merkinės valsč., Česukų km.
Į Ameriką atvyko 1949 m.
Nuliūdę liko: sūnus Algis su žmona Gražina, anūkai ir proanū-kiai bei kiti giminės Lietuvoje.
A. a. Julius priklausė lietuviškoms organizacijoms ir buvo jų rėmėjas.

Velionis pašarvotas trečiadienį, sausio 19 d. 9 val. ryto Švč. M. Marijos Gimimo bažnyčioje, Marquette Park, kurioje 10 val. ryto bus aukojamos šv. Mišios už jo sielą.
Po šv. Mišių a. a. Julius bus nulydėtas ir palaidotas Šv. Ka-zimiero lietuvių kapinėse.

Nuliūdę artimieji

Laidot. direkt. Donald M. Petkus, tel. 800-994-7600 arba
www.petkusfuneralhomes.com

VIENERIŲ METŲ MIRTIES SUKAKTIS

A † A
Inž. LIUDAS KIRKUS

Jo brangiam atminimui, už jo sielą šv. Mišios bus aukojamos šeštadienį, 2011 m. sausio 22 d., 8 val. ryto Palaimintojo Jurgio Matulaičio misijoje, Lemont, IL.
Maloniai kviečiame gimines, draugus ir pažįstamus kartu su mumis pasimelsti už a. a. Liudo sielą.

Liūdinti žmona Irena ir sūnūs su šeimomis

DEŠIMTIES METŲ MIRTIES SUKAKTIS
A † A
LIUCINA JUŠKEVIČIŪTĖ
GRIGALAUSKIENĖ

Prašome gimines, draugus ir pažįstamus prisiminti savo mal-dose mūsų mylimą Mamytę, Močiutę, Promočiutę ir Uošvę, ku-rios netekome 2001 m. sausio 19 d.

Liūdesyje lieka: Jolanta ir Jonas Zubinai su šeima
Judita ir Robertas Yuskai su šeima

◆**Šeštadienį, sausio 22 d., 2 val.** p. p. maloniai kviečiame į susitikimą su rašytoja Daiva Markelyte. Ji pristatys savo knygą „White Field, Black Sheep: A Lithuanian-American Life“. Susitikimas vyks Balzeko lietuvių kultūros muziejuje, 6500 S. Pulaski Rd., Chicago, IL 60629. Įėjimas – 5 dol. Daugiau informacijos tel. 773-582-6500.

◆**Jaunimo centro (JC) Moterų** klubas kviečia visus sausio 30 d. po 10:30 val. r. šv. Mišių Tėvų jėzuitų koplyčioje ateiti į JC kavinę, kur klubo narės vaišins mieliniais blynais ir pačių virta obuoliene.

◆**Sausio 30 d. Švč. Mergelės Marijos** Nekaltojo Prasidėjimo parapijos salėje po lietuviškų Mišių įvyks Brighton Park Lietuvių Bendruomenės narių metinis susirinkimas.

◆**Prezidento Aleksandro Stulginskio** gimimo metinių minėjimas vyks sekmadienį, vasario 6 d. 12:30 val. p. p. Pasaulio lietuvių centro didžiojoje salėje (14911 127th St., Lemont, IL). Garbės viešnia – Prezidento dukra dr. Aldona Juozevičienė su šeima. Programoje – Juozas Polikaitis, Stasė Petersonienė bei dr. Aldonos Juozevičienės asmeniniai prisiminimai. Meninę programą atliks Dariaus Polikaičio vadovaujamas vyrų oktetas. Į iškilios Lietuvos asmenybės gimtadienio šventę, prisiliesti prie dalelės Lietuvos istorijos, visus maloniai kviečia „Saulutė“, Lietuvos vaikų globos būrelis.

◆**Šeštadienį, vasario 12 d., 6 val.** v. Lietuvių dailės muziejuje, Pasaulio lietuvių centre vyks pianisto Petro Geniušo labdaros koncertas. Rengia Lietuvos vaikų globos būrelis „Saulutė“.

◆**Vasario 25 d., penktadienį, Dailės** muziejaus patalpose, PLC, Lemont, IL, 7 val. v. vyks Daivos Marke-

lytės knygos „White Field, Black Sheep“ pristatymas. Rengia Filisterių skautų sąjungos Čikagos skyrius. Daugiau informacijos pas fil. Viliją tel. 708-567-9611.

IŠ ARTI IR TOLI...

◆**Sausio 22 d., šeštadienį, 7:30 val.** v. Foellinger Great Hall (500 S. Goodwin Ave., Urbana, IL 61801) vyks Champaign-Urbana simfoninio orkestro (CUSO) ir pianistės Mūzos Rubackytės koncertas „Liszt legenda“. Daugiau informacijos galite rasti tinklalapyje www.cusymphony.org.

◆**2011 m. sausio 22 d., šeštadienį,** 2 val. p. p. šaukiamas Lietuvių klubo (4880 46th Ave. North St. Petersburg, FL 33714) narių metinis atskaitinis susirinkimas, kurio metu 2010-tų metų valdybos, direktorių ir pagalbinių vienetų pareigūnai skaitys metinius pranešimus.

◆**2011 m. sausio 22 d. 7:30 val. v.** Šv. Kazimiero parapijos didžiojoje salėje, 2718 St. George St., Los Angeles, CA 90027, vyks Arvydo Vilčinsko atsisveikinimo su Amerika koncertas „Po 20 metų. Grįžtu namo, kol saulė dar nenusileido“. Daugiau informacijos tel. 323-360-7786 (Ričardas) arba el. paštu veidai@yahoo.com

◆**LISS (Lietuvių išeivijos studentų** stažuotė) jau priima prašymus į tris programas: „Stazuotė“ (šešių savaitių kalbantiems lietuviškai); „Studijos/Stazuotė“ (šešių savaitių stažuotė ir lietuvių kalbos kursai nekalbantiems lietuviškai); „Labdara“ (mėnesio trukmės savanoriški darbai). Prašymus galima rasti svetainėje www.stazuote.com ir www.lithuanianinternships.com. Prašymai priimami tik iki 2011 m. sausio 31 d. Dėl išsamesnės informacijos, prašome kreiptis į LISS direktorę Rasą Ardytę-Juškienę el. paštu lissprograma@gmail.com.

VASARIO 16-OSIOS RENGINIAI LOS ANGELES

JAV LB Vakarų apygarda ir Los Angeles apylinkės valdyba
2011 m. vasario 13 d. kviečia jus į
Vasario 16-osios minėjimą

10:15 val. r. – vėliavų pakėlimas;
10:30 val. r. šv. Mišios Šv. Kazimiero bažnyčioje;
12:30 val. p. p. minėjimas šv. Kazimiero parapijos salėje, 2718 St. George St., Los Angeles, CA 90027.
Šventės pagrindinis kalbėtojas – Donatas Januta, teisės daktaras, inžinierius, publicistas Lietuvos istorijos klausimais.
Meninę programą atliks „Spindulio“ ansamblio šokėjai, vyrų vienetas „Tolimi aidai“ ir Šv. Kazimiero lituanistinės mokyklos mokiniai.
Po minėjimo apatinėje salėje bus pietūs (kaina – 25 dol.). Užsakymus pietums priima Birutė Prasauskienė tel. 310-326-8038 ir Lilė Pupienė tel. 323-255-3654.

Lietuvos valstybės Nepriklausomybės paskelbimo akto signataro Mykolo Biržiškos kapo lankymas įvyks 2011 m. vasario 16 d. (trečiadienį) 11 val. r., Calvary kapinių pagrindinio mauzoliejaus St. Phillipe koplyčioje, 4201 Whittier Blvd., Los Angeles, CA 90023.

Antanas Polikaitis
JAV LB Vakarų apygardos pirmininkas
805-496-9711
Dr. Rimtautas Marcinkevičius
JAV LB Los Angeles apylinkės pirmininkas
760-408-6700

Sausio 13-osios minėjimai

Lietuvių meno ansamblio „Dainava“ repeticijos akimirka.
Dalios Narienės nuotr.

Liaudies meno ansamblis „Dainava“ kviečia į susikaupimo popietę-koncertą, skirtą paminėti Sausio 13-osios įvykių 20-metį.
2011 m. sausio 23 d., sekmadienį, 3 val. p. p.
Švč. Mergelės Marijos Gimimo bažnyčioje,
6812 South Washtenaw Ave., Chicago, IL 60629,
„Dainava“ rengia koncertą „Aukos dvasia“

Daugiau informacijos apie tai galite rasti choro tinklalapyje
www.dainava.us

Bilietus galima įsigyti Švč. Mergelės Marijos Gimimo bažnyčios klebonijoje, (6812 S. Washtenaw Ave., Chicago, IL), PLC raštinėje (14911 W. 127th St., Lemont, IL), „Seklyčioje“ (2711 W. 71st St., Chicago, IL), Telefonu 800-494-TIXS; Internetu www.dainava.us. Bilietų kainos: Perkant iš anksto – 15 dol., prieš koncertą – 20 dol. Moksleiviams iki 17 m. – 5 dol. (Į koncertą patariame atsivesti vaikus ne jaunesnius nei 9 metų).

Norintiems sausio 23 d., sekmadienį, į Marquette Park bažnyčioje vyksiantį „Dainavos“ koncertą „Aukos dvasia“ iš Pasaulio lietuvių centro vykti autobusu pranešame, kad vietas autobuse galite užsisakyti tel: 630-243-8611 arba tel. 630-334-2906 (Pranas). Kaina – 10 dol. Marquette Park automobilius bus galima pasistatyti bažnyčios aikštelėje ir šalia bažnyčios esančios Maria High School mašinų stovėjimo aikštelėje. Renginio metu automobilius saugos vietos apsauga.

Atsidėkodami už kalėdinius atvirukus ir kalendorių „Draugo“ leidybai paremti paaukėjo – po 100 dol. Victor Lapatinskas, Seattle, WA; Genovaitė Kaufmanienė, Alexandria, VA. **60 dol.** Birutė V. Sonta, Chicago, IL. **Po 50 dol.** kun. V. Volertas, Maspeth, NY; Mecys Palunas, Cuyahoga Falls, OH; Genie Irene Juodikis, Chicago Ridge, IL; John J. Siaurusaitis, Gwynn Oak, MD; Algerd R. Schumacher, Longmont, CO; I. Raulinaitis, Glendale, CA; Vydas Dargis, Grafton, WI; Juozas ir Eleanor Šiaučiūnai, Beverly Shores, IN; Julia A. Danta, Exton, PA; Vytautas ir Ramona Ramūnai, Miami, FL; Ona M. Kartanas, Omaha, NE; Vytautas Burkūnas, Webster, NY. **Esame labai dėkingi už Jūsų nuosirdžių paramą.**

Šių metų Biblijinės stovyklos pranešėjai Grasilda Reinytė, kun. Liudas Miliauskas ir tėvas Antanas Saulaitis.
Dainos Čyvienės nuotr.

SKELBIMAI	
Advokatas Jonas Gibaitis 30 metų darbo patirtis 6247 S. Kedzie Avenue Chicago, IL 60629 Tel. 773-776-8700 Toll free 24 hr. 888-776-6742 Darbo val. nuo 8:30 v.r. iki 5 v.p.p. Šeštad. 8:30 v.r. iki 12:30 v.p.p. www.johngibaitis.com gibaitis@aol.com	
Advokatas Vytenis Lietuvninkas 4536 W. 63 Street Chicago, IL 60629 (Skersai gatvės nuo „Draugo“) Tel. 773-284-0100. Tel. 630-257-0200, Lemont, IL	
Advokatas GINTARAS P. ČEPĖNAS 6436 S.Pulaski Rd., Chicago, IL 60629 Tel. 773-582-4500 Valandos pagal susitarimą	